

community

Η Νεοαποστολική Εκκλησία, ανά τον Κόσμο

01/2025/GR

Είναι καιρός
να κάνουμε το καλό !

Κύριο θέμα

Είναι καιρός να κάνουμε
το καλό !

Θεία λειτουργία

Ομαλοποιώντας τον
δρόμο – για όλους

Διδασκαλία

Ενότητα και ποικιλομορφία
στην Εκκλησία

Διεθνής Νεοαποστολική
Εκκλησία

■ Κύριο θέμα

3 Είναι καιρός να κάνουμε το καλό !

■ Θεία λειτουργία

4 Ομαλοποιώντας τον δρόμο – για όλους

■ Επίσκεψη στην Ωκεανία

10 Η ταπεινότητα σε επτά στάδια

■ Επίσκεψη στην Αμερική

12 Να αγαπάς, να πιστεύεις και να υπηρετείς όπως ο Ιησούς

■ Επίσκεψη στην Ευρώπη

14 « Άκου τον Θεό και δράσε τώρα »

Αρχαία Πύδνα (βλέπε οπισθόφυλλο)

Αρχαία Πύδνα (βλέπε οπισθόφυλλο)

- Φωτογραφία εξωφύλλου : Ν.Ε. Καναδά
- Φωτογραφίες επάνω : <https://www.visit-centralmacedonia.gr/>
- Φωτογραφία οπισθόφυλλου : Ν.Ε. Ελλάδα

Χώρος για παιδιά

16 Το χαμένο πρόβατο

18 Στο σπίτι της Ναέλ, Ντακάρ (Σενεγάλη)

■ Διδασκαλία

20 Ενότητα και πολυμορφία στην Εκκλησία

■ Νέα από όλο τον κόσμο

24 « Όπως τα δημιούργησε ο Θεός »

26 Στο δρόμο με μπότες από καουτσούκ

28 Εργαστήριο γραφής για τις θείες λειτουργίες

30 Οι νέοι ανάβουν φωτιές χαράς στον Καναδά

32 Νέα από την Ελλάδα

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΑΣ
Δημητρίου Ράλλη 47, ΜΑΡΟΥΣΙ
Τηλ.: 210 6142 071 - 697 9936 165
Θείες λειτουργίες: Κυριακή 10:00 π.μ.
Τετάρτη 19:30 μ.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Μάνου Λοΐζου & Ν. Μανδηλαρά 23,
Σταυρούπολη Τηλ.: 697 9936 165
Θεία λειτουργία: Μία Κυριακή κάθε μήνα,
στις 10 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
Ανακρέοντος 1 και Στησιχόρου, Μπεντεβή
Τηλ.: 697 7140 600
Θεία λειτουργία, Κυριακή 11:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ
Διονυσίου Κυκκότη 24
4043 Γερμασόγεια Λεμεσού
Κυριακή 10:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

Σε όλες τις κοινότητες, εκτός από αυτή της Αθήνας δεν υπάρχει σταθερή ημερομηνία για θεία λειτουργία. Είναι απαραίτητη τηλεφωνική επικοινωνία πριν την επίσκεψη σε εκκλησία.

Είναι καιρός να κάνουμε το καλό !

Φωτογραφία : Διεθνής Ν.Ε.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές,

Το σύνθημά μας για το έτος 2025 θα είναι : « Είναι καιρός να κάνουμε το καλό ! ». Είναι καλό αυτό που ευαρεστεί τον Θεό, αυτό που αντιστοιχεί στο θέλημά του. Και ο Ιησούς Χριστός μας διδάσκει πως να κάνουμε το καλό.

Ο Θεός θέλει τη σωτηρία όλων των ανθρώπων. Αυτό αρχίζει από εμάς τους ίδιους. Κατά συνέπεια: Κάνε το καλό για τον εαυτό σου – φρόντισε, ασχολήσου με τη δική σου σωτηρία.

Όσο περισσότερο συνειδητοποιείς όλα τα καλά που κάνει ο Θεός για εσένα, τόσο μεγαλύτερη θα είναι για σένα η επιθυμία για να κάνεις το καλό και εσύ ο ίδιος.

Ιδιαίτερα στην κοινότητα : Ο Ιησούς θέλει για τους δικούς του, να προσέχουν και να φροντίζουν ο ένας τον άλλον και να αλληλοβοηθούνται. Θέλει να διαμορφώνουμε μια ισχυρή ενότητα.

Με αυτό τον τρόπο ανοίγουμε το δρόμο για τον Ιησού Χριστό : Το Ευαγγέλιό του ενεργεί – κάθε στιγμή και σε κάθε κατάσταση. Τότε, οι άλλοι θα βλέπουν και θα νιώθουν : « Εδώ συμβαίνουν καλά πράγματα ! »

Οφείλουμε, ανά πάσα στιγμή, να κάνουμε ο ένας στον άλλον ακριβώς το καλό που επιθυμούμε να βιώσουμε ως εμπειρία και εμείς οι ίδιοι. Αρπάζουμε την κάθε ευκαιρία· αναζητούμε ακόμη και ενεργά τις ευκαιρίες. Το Άγιο Πνεύμα θα μας δείχνει αυτό που μπορούμε να κάνουμε.

Ας κάνουμε το καλό – τώρα !

Ζαν Λυκ Σνάιντερ

Ομαλοποιώντας τον δρόμο – για όλους

Φωτογραφίες : Ν.Ε. Μαλάου

Στις 30 Ιουνίου 2024, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ τέλεσε μια θεία λειτουργία στο Μζούζου (Μαλάουι)

Ησαΐας 62 : 10

« Περάστε, περάστε διαμέσου των πυλών· ετοιμάστε τον δρόμο του λαού· επισκευάστε, επισκευάστε τον δρόμο· πετάξτε έξω τις πέτρες· υψώστε σημαία προς τους λαούς ! »

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, είναι μεγάλη χαρά να είμαστε ξανά μαζί, σήμερα το πρωί. Ο λόγος είναι απλός. Σκέπτομαι ότι όλοι αισθανόμαστε την ανάγκη να λατρέψουμε τον Θεό και να τον ευχαριστήσουμε για το έλεος και την χάρη του. Κατόπιν θέλουμε όλοι να είμαστε προετοιμασμένοι για την επιστροφή του Χριστού, που σημαίνει ότι θέλουμε να γινόμαστε όλο και περισσότερο σαν τον Χριστό. Αυτό σημαίνει να έχουμε την ίδια αγάπη και την ίδια επιθυμία με τον Ιησού Χριστό και να πραγματοποιούμε τα ίδια έργα που έκανε εκείνος. Ο Ιησούς Χριστός θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι. Και όσο περισσότερο μεγαλώνουμε στην φύση του Χριστού, τόσο περισσότερο μεγαλώνουν μέσα μας, η επιθυμία και η ανάγκη να συμβάλουμε στη σωτηρία των πλησίων μας: τόσο των ζωντανών, όσο και των εκλιπόντων.

Δεδομένου ότι η θεία λειτουργία υπέρ των εκλιπόντων θα πραγματοποιηθεί την ερχόμενη Κυριακή, σήμερα θα επικεντρωθούμε στις ψυχές της άλλης όχθης, γι' αυτό και έχουμε αυτό το απόσπασμα της Αγίας Γραφής, από το βιβλίο του προφήτη Ησαΐα.

Γνωρίζετε την ιστορία των ανθρώπων εκείνης της εποχής. Εχθροί είχαν εισβάλει στην χώρα, ο βασιλιάς είχε ηττηθεί και ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού, είχε εξοριστεί. Η πόλη της Ιερουσαλήμ είχε καταστραφεί και ο λαός ήταν πολύ λυπημένος.

Έπρεπε να περάσουν αρκετές δεκαετίες, προτού ο Θεός χορηγήσει την χάρη του και να αλλάξει την όλη κατάσταση. Εκείνοι που είχαν παραμείνει στην Ιερουσαλήμ, μπόρεσαν να ανοικοδομήσουν την πόλη και όσοι ήταν στην εξορία, μπόρεσαν να επιστρέψουν στην Ιερουσαλήμ. Στο σημερινό μας λόγο, ο Θεός απευθύνεται σε όσους παρέμειναν στην Ιερουσαλήμ και τους προτρέπει να προετοιμάσουν το δρόμο για εκείνους που θα επέστρεφαν από την εξορία. Όφειλαν να στήσουν ένα σημάδι για να τους υποδεικνύει το δρόμο και να τους δείχνει τον τόπο στον οποίο έπρεπε να επιστρέψουν. Αυτό είναι το πλαίσιο το βιβλικού μας λόγου.

Για εμάς, τα παιδιά του Θεού, τους Νεοαποστολικούς χριστιανούς, η πόλη της Ιερουσαλήμ, η Σιών, είναι μια εικόνα της Εκκλησίας του Χριστού. Η Ιερουσαλήμ είναι ο τόπος, όπου ο Θεός κατοικεί μαζί

με τον λαό του, όπου μπορούμε να συναντήσουμε τον Θεό και να είμαστε σε κοινωνία μαζί του. Αυτοί που βρίσκονται στην εξορία είναι όλοι όσοι βρίσκονται ακόμη κάτω από την κυριαρχία του κακού. Ο Θεός θέλει να τους σώσει και να τους οδηγήσει στην πόλη του, την Εκκλησία του Χριστού, τόσο τους ζωντανούς, όσο και τους εκλιπόντες.

Και μας λέει, σε εμάς που ζούμε ήδη σε αυτή την πόλη, να εξέλθουμε, να στήσουμε μια πινακίδα και να αφαιρέσουμε τις πέτρες για να μπορέσουν να βρουν το

Να κοιτάζεις τον πλησίον σου και να συμβάλλεις στη σωτηρία του

Εκτός από τον Απόστολο Περιφέρειας Κουμπούμπα Σόκο, παρόντες ήταν επίσης μερικοί αναπληρωτές Απόστολοι Περιφέρειας και Απόστολοι από την Αφρική.

Δρόμο τους και να εισέλθουν στην Ιερουσαλήμ. Η εικόνα που χρησιμοποιεί ο Ησαΐας, δηλαδή, η είσοδος από τις πύλες, δεν σημαίνει ότι πρέπει να εγκαταλείψουμε την Εκκλησία. Θυμάμαι εδώ τον Ιησού, όταν περιέγραψε τη στάση του Θεού απέναντι στους αμαρτωλούς, στην παραβολή του ασώτου υιού. Ο νέος άνδρας εγκατέλειψε το σπίτι του, αλλά, όταν αποφάσισε να επιστρέψει, ο πατέρας του, στην προκειμένη περίπτωση, ο Θεός δεν έμεινε στο σπίτι περιμένοντάς τον, αλλά, έτρεξε να τον προϋπαντήσει και να τον αγκαλιάσει.

Με αυτή την ιστορία, ο Ιησούς ήθελε να δείξει την αγάπη του Θεού για τους αμαρτωλούς. Και ο Θεός μας λέει να εξέλθουμε κι εμείς επίσης. Αυτό σημαίνει ότι δεν πρέπει να ενδιαφερόμαστε μόνο για τη δική μας σωτηρία. Οφείλουμε επίσης να έχουμε στην καρδιά μας την λύτρωση του πλησίον μας, δεν πρέπει να είμαστε εγωιστές.

Να κοιτάξεις τον πλησίον σου και να συμβάλλεις στη σωτηρία του. Πήγαινε προς αυτόν. Αυτό σημαίνει ότι νοιαζόμαστε γι' αυτόν, ότι συμμεριζόμαστε τα βάσανά του, ότι είμαστε αλληλέγγυοι και ότι του δείχνουμε ότι δεν είμαστε καλύτεροι από αυτόν. Οφείλουμε να τον αντιμετωπίζουμε ως ίσος προς ίσον.

Δεν σημαίνει ότι θεωρούμε τους εαυτούς μας άξιους σωτηρίας επειδή είμαστε καλύτεροι από τους άλλους. Δεν αξίζουμε να είμαστε παιδιά του Θεού. Αυτή είναι η χάρη. Δεν είμαστε καλύτεροι από τον πλησίον μας. Και, επιθυμούμε για τον πλησίον μας να λάβει την ίδια χάρη που έχουμε λάβει κι εμείς.. Οφείλουμε επομένως να είμαστε ευαίσθητοι στα βάσανα των άλλων, να είμαστε αλληλέγγυοι με τους άλλους και να έχουμε επίγνωση ότι είμαστε όλοι ίσοι, επειδή είμαστε όλοι αμαρτωλοί και κανείς δεν αξίζει τη σωτηρία.

Πώς μπορούμε να δεσμευτούμε για τις ψυχές της άλλης όχθης; Μέσω των προσευχών μας μπορούμε να μεσιτεύουμε γι' αυτές. Και αυτό είναι το κάλεσμα του επουράνιου Πατέρα μας: Προσευχηθείτε για τις ψυχές

της άλλης όχθης, να δείχνετε την αγάπη που τρέφετε γι' αυτές και να προσεύχεστε για τη σωτηρία τους.

Μην προσεύχεστε μόνο για τον εαυτό σας. Μην ανησυχείτε μόνο για τη δική σας σωτηρία. Να σκέπτεστε και την λύτρωση του πλησίον σας. Πηγαίνετε προς τους άλλους, δείξτε τους το δρόμο για να ξέρουν ότι αυτός είναι ο τόπος που πρέπει να πάνε. Αυτός είναι ο τόπος όπου ο Θεός κατοικεί με τον λαό του. Αυτός είναι ο τόπος όπου μπορούμε να

*Η ενότητα του λαού
του Θεού είναι ένα
σημάδι : εδώ είναι ο
τόπος όπου
ενεργεί ο Θεός*

Η Θεία Λειτουργία πλαισιώθηκε μουσικά

βρούμε σωτηρία. Αυτή είναι η κατεύθυνση προς την οποία οφείλουμε να πάμε.

Πώς μπορούμε να στήσουμε μια πινακίδα για τους ζωντανούς και τους εκλιπόντες, ώστε να γνωρίζουν ότι ο τόπος αυτός είναι εδώ; Καταρχάς, εκφράζοντας την ευγνωμοσύνη μας προς τον Θεό. Ευχαριστούμε τον Θεό για τη σωτηρία μας, σε καλές και κακές ημέρες. Ακόμη και όταν βρισκόμαστε σε ανάγκη και περνάμε δύσκολες στιγμές, εξακολουθούμε να είμαστε ευγνώμονες. Είμαστε ευγνώμονες για την αγάπη του Θεού, για την χάρη του και για την λύτρωσή του. Και αυτό βοηθά τους άλλους να συνειδητοποιούν την σημασία της λύτρωσης και της χάρης. Βλέπουν: «Ω! Αυτό πρέπει να είναι κάτι το ξεχωριστό, επειδή ακόμη και στις αντιξοότητες, είναι ευγνώμονες». Ας στήσουμε λοιπόν μια πινακίδα ώστε να μπορούν να δουν και να αναγνωρίσουν: «Ω! εδώ είναι η λύτρωση. Είναι ευγνώμονες στις καλές και τις κακές ημέρες». Θέλουμε να τους δείχνουμε ότι είμαστε λαός του Θεού και ότι δεν βρισκόμαστε πλέον κάτω από την κυριαρχία ου κακού. Ο τρόπος

που συμπεριφερόμαστε στην καθημερινή μας ζωή, δείχνει: Εδώ είναι η λύτρωση. Οι άνθρωποι οφείλουν να αναγνωρίσουν ότι, ως παιδιά του Θεού, δεν είμαστε πλέον υποχρεωμένοι να ακολουθούμε τον διάβολο. Ο Θεός μας κατέστησε ικανούς να ενεργούμε και να συμπεριφερόμαστε διαφορετικά δεν αντιδρούμε όπως όλοι οι άλλοι, αλλά, ενεργούμε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, σε κάθε περίπτωση.

Ας συμπεριφερόμαστε ως αληθινοί μαθητές του Χριστού. Δεν επιτρέπουμε στους άλλους να επηρεάζουν τη συμπεριφορά μας. Ακόμη και όταν κάνουν λάθος, εμείς κάνουμε το σωστό. Δεν απαντάμε στις προσβολές με προσβολές ούτε ανταποδίδουμε το κακό. Δεν βρισκόμαστε πλέον κάτω από την κυριαρχία της αμαρτίας. Έχουμε τη δυνατότητα να κάνουμε το καλό. Ας το κάνουμε!

Ο Ιησούς είπε: «Αγαπάτε ο ένας τον άλλον. Από αυτό θα γνωρίσουν ότι είστε μαθητές μου, αν έχετε αγάπη ο ένας προς τον άλλον!» (Ιωάννης 13:34-35). Προσευχήθηκε μάλιστα: «Πατέρα, κάνε να είναι ένα, έτσι ώστε οι άνθρωποι να μπορέσουν να πιστέψουν ότι εσύ με απέστειλες». Η αγάπη που έχω για τον αδελφό και την αδελφή μου, στους κόλπους της Εκκλησίας, η ενότητα του λαού του Θεού, είναι το σημάδι που δείχνει: Εδώ είναι ο τόπος που ενεργεί ο Θεός· αυτός είναι ο τόπος όπου μπορώ να νικήσω την αμαρτία· εδώ είναι ο τόπος όπου παραμένει ο Θεός επί γης. Αυτό είναι το σημάδι. Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, η ευγνωμοσύνη μας προς τον Θεό, στις καλές και τις κακές ημέρες, η συμπεριφορά μας, η άρνησή μας να ανταποδίδουμε το κακό με κακό, η αμοιβαία αγάπη μας και η ενότητα του λαού του Θεού, είναι σημάδια που δείχνουν στους ανθρώπους: «Ελάτε! Η σωτηρία είναι εδώ!».

Κατόπιν, οφείλουμε να απομακρύνουμε τα εμπόδια, τις πέτρες από το δρόμο. Τι θα μπορούσε ενδεχομένως να είναι εμπόδιο για την αποδοχή της διδασκαλίας μας από τους ανθρώπους, εδώ στην γη και στην άλλη όχθη; Υπάρχει μια πέτρα που αποτελεί ένα σημαντικό εμπόδιο. Είναι όταν απαιτούμε να γίνουν σαν εμάς και τους επιβάλλουμε τους κανόνες μας: Αν θέλουν να αποκτήσουν τη σωτηρία, οφείλουν να είναι Νεοαποστολικοί για όσο χρόνο είμαστε ήδη. Εάν θέλουν να σωθούν, οφείλουν να εργάζονται για όσο καιρό έχουμε κι εμείς εργαστεί. Εάν θέλουν να σωθούν, οφείλουν να υποφέρουν με τον ίδιο τρόπο που έχουμε κι εμείς υποφέρει. Εάν θέλουν να σωθούν, οφείλουν να γίνουν όπως εσύ κι εγώ. Και αυτό τους εμποδίζει να σωθούν. Απομακρύνετε αυτές τις πέτρες από το δρόμο!

Δεν θέλουμε να συμπεριφερθούμε όπως ο μεγαλύτερος αδελφός του χαμένου γιου, που ήταν δυσαρεστημένος επειδή ο πατέρας του έδωσε χάρη στον μικρότερο αδελφό του. Ο Ιησούς το καταδίκασε αυτό. Μη συμπεριφερθείτε σαν τους εργάτες του αμπελώνα που δυσανασχέτησαν με το γεγονός ότι ο τελευταίος μισθωτός έλαβε την ίδια ανταμοιβή με τον πρώτο. Όλοι αξίζουν την χάρη. Μην επιβάλλετε τους δικούς σας κανόνες. Επιτρέψτε στον Θεό να κάνει το καλό στον πλησίον σας και απομακρύνετε αυτό το εμπόδιο.

Ένα άλλο εμπόδιο: Όταν για παράδειγμα κατηγορούμε ψυχές που είναι στην άλλη όχθη, οι επιπλήξεις και οι κατηγορίες μας γίνονται εμπόδια στο δρόμο τους προς την λύτρωση. Πώς μπορούν να εμμένουν στην πίστη μας αν έχουν το συναίσθημα: «Δεν είμαστε ευπρόσδεκτοι. Μας κατηγορούν». Πρέπει να ξέρουν ότι τις συγχωρούμε. Δεν πρέπει να υπάρχουν άλλες κατηγορίες ή επιπλήξεις. Οφείλουμε να τις συγχωρούμε όπως μας συγχωρεί ο Θεός. Είναι ένα εμπόδιο, μια πέτρα που μπορούμε να απομακρύνουμε από το δρόμο.

Υπάρχουν, ωστόσο και άλλες πέτρες, άλλα εμπόδια που δεν μπορούμε να απομακρύνουμε. Πράγματα που δυσκολεύουν αυτούς τους ανθρώπους να σωθούν και δεν μπορούμε να απομακρύνουμε. Αλλά, μπορούμε να τους βοηθήσουμε να ξεπεράσουν αυτά τα εμπόδια: Η δική μας ατέλεια αποτελεί ένα μεγάλο εμπόδιο, μια μεγάλη πέτρα. Τους προσκαλούμε: «Ελάτε! Αυτό είναι το έργο του Θεού!», κατόπιν κοιτάζουν γύρω τους και βλέπουν: «Αλλά, απέχουν πολύ από το να είναι τέλειοι. Υποτίθεται ότι είναι άγιοι. Κοιτάζτε τους, κοιτάζτε τους Αποστόλους, τους ιερείς, είναι οτιδήποτε άλλο, εκτός από άγιοι. Υπάρχουν τόσες πολλές συγκρούσεις μέσα στις κοινότητες!».

Αυτή είναι μια τεράστια πέτρα που εμποδίζει τις ψυχές να ενωθούν μαζί μας. Και είναι ένα εμπόδιο που δεν μπορούμε να αφαιρέσουμε, επειδή είμαστε όλοι – και είμαι ο πρώτος που με αφορά – αμαρτωλοί μέχρι τέλους και έτσι θα παραμείνουμε. Ακόμη και αν κάνουμε το καλύτερο δυνατό, πάντα θα υπάρχουν συγκρούσεις στις κοινότητές μας. Πάντα θα αμαρτάνουμε. Όλοι κάνουμε λάθη. Δεν μπορούμε να αφαιρέσουμε αυτή την πέτρα, αλλά μπορούμε να βοηθήσουμε τις ψυχές να ξεπεράσουν το εμπόδιο αυτό, για παράδειγμα, δείχνοντάς τους πως διαχειριζόμαστε και επιλύουμε τις συγκρούσεις μας.

Είμαστε ατελείς, αλλά, οι ψυχές πρέπει να μπορούν να αναγνωρίζουν ότι είμαστε ειλικρινείς. Και δεν πρέπει ποτέ να σταματήσουμε να εργαζόμαστε με τον εαυτό μας και να τον βελτιώνουμε. Ας δείχνουμε ταπεινότητα και μετάνοια και ας ικετεύουμε για χάρη. Με τον τρόπο αυτό μπορούμε να βοηθήσουμε τις ψυχές να ξεπεράσουν τα εμπόδια που προκύπτουν από τις ατέλειές μας. Μπορούμε να τους δείξουμε: «Ναι, υπάρχουν συγκρούσεις, αλλά κοιτάζτε πως τις

Κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας, συνταξιοδοτήθηκε και τέθηκε σε ηρεμία, ο αναπληρωτής Απόστολος Περιφέρειας Άρνολντ Μάνγκο (Arnold Mhangochi)

επιλύουμε. Σίγουρα, διαπράττουμε αμαρτίες, αλλά, είμαστε ειλικρινείς, ταπεινοί, μετανοούμε και ικετεύουμε για συγχώρηση. Και ναι, κάνουμε λάθη, αλλά, προσπαθούμε να βελτιωνόμαστε». Με τον τρόπο αυτό μπορούμε να τις βοηθήσουμε να ξεπεράσουν αυτό το εμπόδιο.

Ένα άλλο εμπόδιο είναι η δική τους ατέλεια. Είναι αδύναμα ανθρώπινα όντα, όπως εμείς και τους λέμε να γίνουν σαν τον Ιησού Χριστό. Συνειδητοποιούν τότε ότι δεν θα τα καταφέρουν ποτέ: «Είναι πολύ δύσκολο! Δεν θα μπορέσω να το κάνω». Μπορούμε να τους βοηθήσουμε λέγοντάς τους ότι ο Θεός είναι αγάπη. «Εμπιστευθείτε τον. Θα σας βοηθήσει. Σας δίνει τον λόγο του, την χάρη του και την Αγία Κοινωνία. Θα ενσωματωθείτε στην κοινωνία των παιδιών του Θεού. Με την βοήθεια και την χάρη του Θεού και με την βοήθεια από τους αδελφούς και τις αδελφές, θα μπορέσετε να ξεπεράσετε τις ατέλειές σας και θα τα καταφέρετε!». Και, χάρη στην παρηγοριά από το Άγιο Πνεύμα, μπορούμε να τους βοηθήσουμε να ξεπεράσουν αυτό το εμπόδιο.

Υπάρχει ένα τρίτο εμπόδιο, το τελευταίο που δεν μπορούμε να αφαιρέσουμε. Ο Ιησούς εκφράστηκε: «Αν κάποιος θέλει νάρθει πίσω μου, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, κι ας σηκώσει τον σταυρό του, κι ας με ακολουθεί!» (Ματθαίος 16:24). Αυτό είναι ένας θεϊκός κανόνας. Ακολουθώντας τον Χριστό, πρέπει να αντιμετωπίσουμε δυσκολίες και αντίσταση από τον εχθρό. Για να τον ακολουθήσουμε, οφείλουμε να εγκαταλείψουμε μια σειρά από πράγματα. Και αυτό είναι πολύ δύσκολο. Και ναι, είναι ένα εμπόδιο, αλλά,

Ο Πρωταπόστολος Ζαν-Λυκ Σνάνιντερ απευθύνεται επίσης απευθείας στα αξιώματα

μπορούμε να βοηθήσουμε να ξεπεραστεί και αυτό, δείχνοντας στις ψυχές πόσο μεγάλη και σημαντική είναι η δόξα του επουράνιου Πατέρα μας. Ό,τι και αν αντιμετωπίσουμε εδώ στη γη, ξέρουμε ότι αξίζει τον κόπο να παραμένουμε πιστοί, επειδή η δόξα στον ουρανό θα είναι τόσο μεγάλη που δεν θα θυμόμαστε πλέον, ούτε τα βάσανά μας στη γη. Μην εγκαταλείπετε, συνεχίστε τον αγώνα, αξίζει τον κόπο. Η κοινωνία στον ουρανό είναι πολύ μεγαλύτερη από οτιδήποτε αντιμετωπίζετε σήμερα.

Βοηθάμε αυτές τις ψυχές να ξεπεράσουν τα εμπόδια που δεν μπορούν να αφαιρεθούν και, ό,τι μπορούμε να βγάλουμε από την μέση, ας το απομακρύνουμε.

Αυτά ήταν λοιπόν τα εμπόδια που κρατούν τις ψυχές στην άλλη όχθη. Ξέρω όμως επίσης ότι έχουμε αδελφούς και αδελφές που έχουν εγκαταλείψει την πόλη του Θεού. Οι αιτίες είναι πολλές. Κάποιοι, απλώς εξαπατήθηκαν και έφυγαν. Ο ίδιος λόγος ισχύει και για αυτούς. Θέλουμε να σωθούν και αυτοί επίσης μαζί μας, προσευχόμαστε πάντα για την λύτρωσή τους. Είναι δύσκολο γι' αυτούς να επιστρέψουν. Αφαιρούμε τα εμπόδια. Αδελφοί και αδελφές, χωρίς κατηγορίες, χωρίς επιπλήξεις, αλλά με συγχώρηση, αγάπη και ευγνωμοσύνη όταν επιστρέψουν. Με αυτό τον τρόπο τους δείχνουμε ότι εδώ είναι ο τόπος όπου εργάζεται το Άγιο Πνεύμα κι

όπου ο Θεός παραμένει με τον λαό του. Η συμπεριφορά εδώ είναι διαφορετική. Θέλουμε να τους δείχνουμε ότι είναι ευπρόσδεκτοι, ότι τους αγαπάμε. Θέλουμε να σωθούν και αυτοί μαζί μας. Αφαιρούμε τις πέτρες από το δρόμο: Χωρίς κατηγορίες, ούτε μομφές. Θέλουμε απλώς να σιωπήσουμε, να συγχωρήσουμε και να τους πούμε ότι είναι ευπρόσδεκτοι ανάμεσά μας.

Σκεφτείτε την ιστορία του χαμένου γιου.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Επιθυμούμε τη σωτηρία του πλησίον μας. Η ευγνωμοσύνη μας, η συμπεριφορά μας και η αμοιβαία αγάπη μας, επιβεβαιώνουν ότι ο Χριστός εργάζεται στους κόλπους της Εκκλησίας. Δείχνουμε συμπόνια και ενδιαφέρον για τους άλλους.

Η ταπεινότητα σε επτά στάδια

Από τον Αδάμ και την Εύα, στον Ιησού – επειδή οι πρώτοι δεν ήταν ταπεινοί, ο άλλος ταπεινώθηκε. Κατά τη διάρκεια μιας πρόσφατης θείας λειτουργίας, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ εξήγησε πως ο καθένας μπορεί να σωθεί.

Φωτογραφίες: Ν.Ε. Παπούα – Νέα Γουινέα

Αριστερά από τον Πρωταπόστολο Ζαν Λυκ Σνάιντερ, ο Απόστολος Άλαν Παπί Πούρι (Allan Pari Rouu), που τέθηκε σε ημερία, Δεξιά οι Απόστολοι Περιφέρειας Πίτερ Σούλτε (Peter Schulte) και Έντι Ισνουγκρόχο (Edy Isnugroho)

Για την θεία λειτουργία στις 9 Ιουνίου 2024 στο Πορτ Μόρεσμπυ (Παπούα-Νέα Γουινέα), ο διεθνής υπεύθυνος της Εκκλησίας έκανε πρώτα ένα άλμα στην Παλαιά Διαθήκη.

«Ξέρετε τι συνέβη με τον Αδάμ και την Εύα: Ήθελαν να γίνουν σαν τον Θεό – αυτή ήταν η πτώση στην αμαρτία», εκφράστηκε. Οι συνέπειες από την πτώση στην αμαρτία: «Χωρίστηκαν από τον Θεό, έπρεπε να εγκαταλείψουν τον παράδεισο και έπεσαν κάτω από την κυριαρχία του κακού». Και ποια ήταν η αντίδραση του Θεού απέναντι σε αυτό; «Ταπεινώσε τον εαυτό του!».

«Ο Θεός απέστειλε τον Υιό του, ο οποίος εγκατέλειψε τη δόξα του ουρανού, ήλθε στη γη και ενσαρκώθηκε», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος. Ο Ιησούς «πείνασε, δίψασε, υπέφερε από το κακό, όπως όλοι οι άλλοι». Και όλα αυτά για να μπορέσουν οι άνθρωποι να επιστρέψουν σε αυτόν. Ακόμη και αν αυτοί δεν ήταν τόσο καλοί απέναντί του: «Αποδέχθηκε να κριθεί και να θανατωθεί από ατελείς ανθρώπους».

«Για να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού, οφείλου-

με να ακολουθήσουμε το παράδειγμα του Ιησού Χριστού», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος. Ο ίδιος ο Θεός δεν ταπεινώνει τα παιδιά του, ακόμη και αν αυτό ήταν εύκολο γι' αυτόν. «Θέλει να ταπεινωθούμε από μόνοι μας. Αυτή πρέπει να είναι δική μας απόφαση». Κατόπιν, ο Πρωταπόστολος απαρίθμησε τι είναι η αληθινή ταπεινότητα.

Να ξέρουμε από που προέρχεται το κάθε τι: «Όλα όσα έχουμε οφείλονται στην χάρη του Θεού», υπενθύμισε ο Πρωταπόστολος. Παρόλο που πολλοί είναι πεπεισμένοι ότι τα έχουν κερδίσει όλα μόνοι τους. «Ξεχνούν ότι υπάρχουν γύρω τους πολλοί, πολλοί άνθρωποι που έχουν εργαστεί πολύ περισσότερο από αυτούς». Πρέπει πάντα να έχουμε την επίγνωση: «Ό,τι έχεις στη ζωή σου, είναι ένα δώρο του Θεού. Να έχεις ευγνωμοσύνη γι' αυτό!».

Ο Κένεθ Κοροκάι (Kenneth Korokai) χειροτονήθηκε ως νέος Απόστολος για την Παπούα-Νέα Γουινέα

Να έχουμε επίγνωση των αδυναμιών μας: «Είμαστε κάθε άλλο εκτός από τέλειοι!», υπογράμμισε ο Πρωταπόστολος. Όποιος είναι ταπεινός, λαχταρά τη συγχώρηση των αμαρτιών του. «Είναι οδυνηρό να ξέρουμε ότι κάθε αμαρτία μας χωρίζει από τον Θεό. Στη συνέχεια μετανοούμε για αυτό που έχουμε κάνει. Κατόπιν, ζητούμε τη συγχώρηση. Είμαστε διατεθειμένοι να αλλάξουμε». Είναι έτσι που μπορούμε να βρούμε χάρη.

Να εμπιστευόμαστε τον Θεό: «Οφείλουμε να είμαστε ταπεινοί ενώπιον του Θεού και να αποδεχόμαστε ότι δεν μπορούμε να τον κατανοήσουμε και ότι πρέπει να τον εμπιστευόμαστε», δήλωσε ο Πρωταπόστολος, συγκρίνοντας τον Θεό και τους πιστούς με ένα επιστήμονα και ένα παιδί. Ο επιστήμονας δεν μπορεί να εξηγήσει στο παιδί τι ερευνά, ακόμη και αν το προσπαθήσει. «Ακόμη και αν μας έδινε εξηγήσεις ο Θεός, δεν θα μπορούσαμε να τις κατανοήσουμε», κατέληξε ο Πρωταπόστολος. «Οφείλουμε επομένως να αποδεχθούμε ότι δεν μπορούμε να κατανοήσουμε τον Θεό. Οφείλουμε απλώς να τον εμπιστευόμαστε!».

Να ζητούμε βοήθεια: «Δεν μπορούμε να φτάσουμε από μόνοι μας, με τις δικές μας δυνάμεις, τη σοφία και τις προσπάθειές μας», εξακολούθησε ο Πρωταπόστολος. «Χρειαζόμαστε την βοήθεια του Θεού». Αναφέρθηκε σε προβλήματα που προκύπτουν στην καθημερινή ζωή ή στις κοινότητες όπου οι άνθρωποι νομίζουν ότι έχουν δοκιμάσει τα πάντα και δεν βρίσκουν λύσεις. «Είσαι βέβαιος ότι έχεις ήδη δοκιμάσει τα πάντα;», ρώτησε ο Πρωταπόστολος. «Και αν ζητούσες από τον Θεό να σε βοηθήσει και να σου πει τι να κάνεις, τι θα γινόταν;» Η εφαρμογή του Ευαγγελίου είναι πάντα η καλύτερη λύση, εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος. «Μπορώ να σας πω αδελφοί και αδελφές, ότι αυτό λειτουργεί».

Να υπηρετούμε τον πλησίον μας: Το να είμαστε ταπεινοί σημαίνει «ότι οφείλουμε να αναρωτιόμαστε σε κάθε κατάσταση, σε καλές και κακές στιγμές: Τι περιμένει ο Θεός από μένα τώρα; Τι θέλει να κάνω;», ρώτησε ο Πρωταπόστολος. «Πώς μπορεί η ζωή μου να συμβάλλει στη σωτηρία του άλλου; Πώς μπορώ να βοηθήσω τον άλλο να βιώσει την εμπειρία ότι ο Θεός είναι εδώ και ότι μας αγαπά; Υπηρετούμε τον Κύριο και υπηρετούμε τον πλησίον μας βοηθώντας τον να βρει τον Ιησού και να τον ακολουθήσει για να βιώσει την εμπειρία της αγάπης και της παρουσίας του Θεού».

Για τον Θεό, όχι για προσωπική δόξα: «Ό,τι και να κάνουμε, το κάνουμε για τον Κύριο και όχι για τη δική μας δόξα», εξήγησε ο Πρωταπόστολος. «Δεν χρειάζεται να πεις σε κανένα το καλό που έχεις κάνει. Το έκανες για τον Κύριο και ο Κύριος το ξέρει».

Να αποδεχόμαστε ότι όλοι μπορούν να σωθούν: «Οφείλουμε να αποδεχόμαστε ότι Θεός αγαπά τον πλησίον μας όπως ακριβώς μας αγαπά. Οφείλουμε να αποδεχθούμε ότι ο Θεός θέλει τον πλησίον μας, ακόμη και αυτόν που δεν αγαπάμε. Οφείλουμε να αποδεχθούμε ότι ο Θεός θέλει να τον σώσει ακριβώς όπως και εμάς και ότι θέλει να του δώσει την αιώνια ζωή, ακριβώς όπως κάνει και για εμάς». Στην παραβολή των εργατών του αμπελώνα είναι σαφές και ξεκάθαρο:

«Κανείς δεν αξίζει τη σωτηρία!». Όλοι οι ταπεινοί θα λάβουν την αιώνια ζωή.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Ιάκωβος 4 : 10 :

« Ταπεινωθείτε μπροστά στον Κύριο και θα σας υψώσει! ».

Ο Ιησούς ταπεινώσε τον εαυτό του για να μπορέσουμε να ανυψωθούμε κοντά του. Ακολουθούμε το παράδειγμά του με το να είμαστε ταπεινοί ενώπιον του Θεού και των ανθρώπων.

Την θεία λειτουργία πλαισίωσαν οι χορωδίες των νέων από τη Νότια Γερμανία (κάτω) και τη Νότια Αμερική

Φωτογραφίες: H. Careless, N.E. Καναδά

Να αγαπάς, να πιστεύεις και να υπηρετείς όπως ο Ιησούς

Πριν την έναρξη της θείας λειτουργίας, υπήρξε μια αυθόρμητη χορωδιακή παρέμβαση. Οι Αμερικανοί, Γερμανοί και Αυστραλοί νέοι που ταξίδεψαν στο Σαιντ Κάθρινς του Καναδά για τις Παναμερικανικές Ημέρες Νεολαίας ανυπομονούσαν για την θεία λειτουργία.

Την Κυριακή 4 Αυγούστου 2024, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ έφερε στο εκκλησίασμα των νέων, ένα λόγο από την Επιστολή προς Ρωμαίους.

Γινόμαστε όμοιοι με τον Ιησού – στο μέλλον και ήδη από σήμερα

Το να γίνουμε όμοιοι με τον Χριστό, γίνεται σε δύο διαστάσεις: «Πρώτα είναι η διάσταση της αιώνιας ζωής», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος εξηγώντας: «Ο Ιησούς Χριστός είναι ο πρώτος άνθρωπος που μπόρεσε να εισέλθει στην βασιλεία του Θεού. Ο Θεός του έδωσε ένα νέο σώμα για να μπορέσει να εισέλθει στην βασιλεία του». Αυτό για τους ανθρώπους σημαίνει: «Εάν το επιθυμείς, μπορείς να λάβεις το αναστάσιμο σώμα και να γίνεις τόσο τέλειος όσο και ο Ιησούς Χριστός ήταν τέλειος». Μπορούμε έτσι, να είμαστε σε τέλεια κοινωνία με τον Θεό.

Η δεύτερη διάσταση: «Μπορείς από τώρα να γίνεις όμοιος με τον Χριστό, σε αυτή τη ζωή». Οι ιδιότητες που μπορούμε να αποκτήσουμε ήδη από σήμερα είναι:

Η εμπιστοσύνη: «Όταν ο Ιησούς Χριστός ήταν στην γη, ήταν απόλυτα βέβαιος: Γνωρίζω το μέλλον». Για τους χριστιανούς αυτό σημαίνει: «Μπορούμε να γίνουμε όπως ο Χριστός και να έχουμε την ίδια

εμπιστοσύνη σε ότι αφορά το μέλλον.

Η αγάπη: «Ο Ιησούς ήταν τέλειος στην αγάπη». Ο άνθρωπος δεν είναι: «Κατά καιρούς κάνουμε πράγματα που δεν πρέπει, πληγώνουμε τους άλλους. Αλλά ο Ιησούς μας λέει: Εάν θέλετε, μπορείτε να γίνετε σαν εμένα. Θα σου πω πως μπορείς να αγαπάς με ένα τέλειο τρόπο.

Η σοφία: «Ο Ιησούς λάμβανε πάντα σωστές και καλές αποφάσεις». Με την βοήθεια του Αγίου Πνεύματος, οι πιστοί μπορούν να φτάσουν στο σημείο να κάνουν το ίδιο.

«Παραμένουμε ανθρώπινα όντα, μερικές φορές κάνουμε λάθη, αλλά, σε ότι αφορά την αιώνια ζωή, έχεις τη δυνατότητα να είσαι σοφός και, ό,τι και αν αποφασίσεις, δεν θα σε εμποδίσει στη σωτηρία σου».

Η δύναμη: «Ο Ιησούς ήταν δυνατός και ισχυρός. Αποφάσισε: Θέλω να επιστρέψω κοντά στον Πατέρα μου και κανείς δεν θα μπορέσει να με εμποδίσει». Οι πιστοί μπορούν να αποφασίσουν από μόνοι τους: «Θέλουμε να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού. Θέλουμε να είμαστε κοντά στον Ιησού. Θέλουμε να έχουμε την αιώνια δόξα και ο Ιησούς μπορεί να μας βοηθήσει, μπορούμε να γίνουμε δυνατοί».

Η θεία λειτουργία με την ευκαιρία των Ημερών Νεολαίας πραγματοποιήθηκε σε μια αίθουσα στην Αγία Αικατερίνη

Μια πηγή ευλογίας: «Ο Ιησούς έγινε μια ευλογία για πολλούς». Ελπίζει, εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος, ότι οι νέοι έχουν επίσης αυτή την επιθυμία: «Θέλουμε να είμαστε μια πηγή ευλογίας για τους άλλους, να βοηθάμε τους άλλους και να τους κάνουμε ευτυχισμένους».

Γινόμαστε όμοιοι με τον Ιησού –
λαμβάνουμε σωστές αποφάσεις

Για να γίνουμε όμοιοι με τον Χριστό, οφείλουμε να λαμβάνουμε σωστές και καλές αποφάσεις:

- «Πρώτο βήμα, οφείλουμε να αποφασίζουμε όπως ο Χριστός: Πιστεύω στον Θεό και τον εμπιστευόμαι». Ακριβώς όπως ο Ιησούς πίστευε τον Πατέρα του και τον εμπιστευόταν άνευ όρων.
- «Δεύτερο βήμα: Θέλω να αγαπώ τον Θεό όπως ο Ιησούς αγαπούσε τον Πατέρα του. Για τον Ιησού, αυτή ήταν η απόλυτη προτεραιότητα: Η σχέση με τον Πατέρα του». Είθε να ισχύει το ίδιο και για τους πιστούς: «Το πιο σημαντικό για μένα είναι η σχέση μου με τον Θεό. – Θέλω να παραμένω ενωμένος με τον Θεό, θέλω να τον αγαπώ και να μην επιτρέψω σε τίποτα και σε κανένα να καταστρέψει αυτή την ενότητα, αυτή την αγάπη για τον Θεό».
- «Τρίτο βήμα, η απόφαση: Ο Ιησούς είχε αποφασίσει: Δεν ήλθα για να υπηρετηθώ, αλλά για να υπηρετήσω. Εάν θέλεις να μεταμορφωθείς στην εικόνα του Χριστού και να γίνεις όμοιος με εκείνον, οφείλεις να αποφασίσεις όπως εκείνος: Θέλω να υπηρετώ, όχι να με υπηρετούν». Αυτό σημαίνει να είμαι υπάκουος στον Θεό, όπως ο Ιησούς, «ακόμη και αν δεν καταλαβαίνω το θέλημά του». Και όπως εκείνος, επικεντρώνομαι στη σωτηρία τη δική μου και των άλλων.

Γινόμαστε όμοιοι με τον Ιησού – και
αλλάζουμε τον κόσμο

«Εάν λάβετε αυτές τις τρεις αποφάσεις – πίστη, αγάπη, υπηρεσία – αυτό έχει μια άλλη επίπτωση: Δεν αλλάζετε μόνο τον εαυτό σας, αλλά και τις σχέσεις σας με τους άλλους». Και: «Αν γίνετε εικόνα του Χριστού, μπορείτε να αλλάξετε τον κόσμο – όχι την πραγματικότητα, αλλά, τον τρόπο που την αντιλαμβάνονται οι άνθρωποι». Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στη γη, ο Ιησούς αποκάλυψε στους ανθρώπους την φύση του Θεού και την παρουσία του στη γη. «Το να γίνεις όμοιος με τον Χριστό, επιτρέπει στους άλλους ανθρώπους να βλέπουν μέσα από σένα τον Ιησού Χριστό και να τον αναγνωρίζουν: Ο Θεός είναι παρών, μας αγαπά, εργάζεται, είναι δίπλα σου και εργάζεται για τη σωτηρία σου».

Κλείνοντας, ο διεθνής πρόεδρος της Εκκλησίας συνόψισε για μια φορά ακόμη το κήρυγμά του: «Έχουμε τη δυνατότητα να γίνουμε όπως ο Χριστός, να εισέλθουμε στη δόξα του Θεού, όπως το έκανε ο Χριστός. Έχουμε τη δυνατότητα να γίνουμε όμοιοι με τον Χριστό εδώ στη γη και να συμπεριφερόμαστε όπως το έκανε ο Χριστός. Αυτό εξαρτάται από εμάς. Μας αρκεί να αποφασίσουμε: Θέλω να εμπιστευόμαι τον Θεό, να τον αγαπώ, θέλω να υπηρετώ τον Θεό και τον πλησίον μου. Εάν το κάνετε αυτό, η σχέση σας με τους άλλους θα αλλάξει. Δεν θα σας καθορίζουν οι διαφορές, αλλά, ένα πρότυπο: Έχουμε το ίδιο πρότυπο, τον ίδιο στόχο την ίδια αποστολή. Κάνοντάς το αυτό, μπορείτε να βοηθήσετε τους άλλους, να ανακαλύψουν την αληθινή πραγματικότητα: Ο Θεός είναι αγάπη. Εργάζεται στη γη».

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Ρωμαίους 8 : 29

« Επειδή, όσους προγνώρισε, *αυτούς* και προόρισε να γίνουν σύμμορφοι με την εικόνα του Υιού του, για να είναι αυτός πρωτότοκος ανάμεσα σε πολλούς αδελφούς » .

Καλούμαστε να γίνουμε όμοιοι με τον Χριστό. Κατά την επιστροφή του, θα μας κάνει να εισέλθουμε στη δόξα του. Μπορούμε να διαθέτουμε τις ίδιες δυνάμεις με αυτόν αν αποδεχθούμε να πιστεύουμε, να αγαπάμε και να υπηρετούμε όπως εκείνος. Η μίμηση του Χριστού μας επιτρέπει να ξεπερνάμε τις διαφορές και να συμβάλλουμε στη σωτηρία των άλλων

| « Άκου τον Θεό και δράσε τώρα »

Ο Θεός μας μιλάει, ενεργεί για τη σωτηρία μας και δικό μας καθήκον είναι να τον ακούμε, να κάνουμε το θέλημά του και να διακηρύττουμε το Ευαγγέλιό του – ακούραστα, ακόμη και μέσα σε στιγμές αμφιβολίας και αντίθεσης.

■ Φωτογραφίες: Ν.Ε. Δυτικής Γερμανίας

Η θεία λειτουργία στις 20 Ιουλίου 2024, πραγματοποιήθηκε στην εκκλησία της Τιφλίδας (Γεωργία)

Το Σάββατο 20 Ιουλίου 2024, οι πιστοί συναθροίστηκαν στην Τιφλίδα (Γεωργία) για μια ιδιαίτερη θεία λειτουργία που τελέστηκε από τον Πρωταπόστολο Ζαν Λυκ Σνάιντερ. Το κήρυγμα επικεντρώθηκε στην αγάπη του Θεού και στη συνεχιζόμενη δράση του για τη σωτηρία των ανθρώπων.

Ο Θεός δεν σταματά ποτέ να αγαπά

Στο κήρυγμα του ο Πρωταπόστολος υπενθύμισε: «Ό,τι και να κάνουν οι άνθρωποι, ο Θεός συνεχίζει να τους αγαπά, να τους μιλάει και να ενεργεί για τη σωτηρία τους». Το απεικόνισε αυτό με το παράδειγμα των Ισραηλιτών, την εποχή του προφήτη Ησαΐα. Ζούσαν σε κατεστραμμένες πόλεις και πίστευαν ότι ο Θεός δεν εισάκουε τις προσευχές τους, εξαιτίας της απιστίας τους. Αλλά, ο Θεός απάντησε μέσω του προφήτη: «Όχι, δεν είναι έτσι. Πάντα σας αγαπώ και σας μιλώ. Σας στέλνω τον προφήτη που θα αναγγείλει τον λόγο μου». Ο Θεός υποσχέθηκε την ανοικοδόμηση της Ιερουσαλήμ, παρόλο που ο λαός δεν μπορούσε να δει άμεσα πρόοδο.

Στο κήρυγμά του, ο Πρωταπόστολος αναφέρθηκε επίσης στον Αδάμ και την Εύα: «Σκεφτείτε τον Αδάμ και την Εύα: Εγκατέλειψαν τον Θεό, αλλά, ο Θεός συνέχισε να τους αγαπά». Εξήγησε ότι, ακόμη και μετά την πτώση των πρώτων ανθρώπων, ο Θεός τους φρόντισε, τους έδωσε ενδύματα και τους υποσχέθηκε ένα Σωτήρα. «Καθιέρωσε ένα σχέδιο λύτρωσης και

άρχισε να ενεργεί έτσι ώστε, η σωτηρία να αρχίσει να γίνεται πραγματικότητα. Από αγάπη για τον Αδάμ και την Εύα, ο Θεός τους μίλησε και συνέχισε να εργάζεται για τη σωτηρία τους».

Πολλοί άνθρωποι, σήμερα, σκέπτονται ότι ο Θεός τους τιμωρεί εξ αιτίας των πράξεών τους και τους αφήνει μόνους στα βάσανά τους. Αλλά, ο Πρωταπόστολος αντιτάχθηκε σθεναρά σε αυτό:

«Ο Θεός δεν τιμωρεί τους ανθρώπους. Πάντα τους αγαπά και θέλει τη σωτηρία τους. Τους μιλά, αλλά, οι άνθρωποι δεν τον ακούν». Υπογράμμισε ότι η δράση του Θεού είναι παρούσα, ακόμη και σήμερα: «Ο Θεός συνεχίζει να διασφαλίζει ότι κηρύττεται το Ευαγγέλιό του». Συχνά όμως οι άνθρωποι δεν αναγνωρίζουν τη δράση του, επειδή δεν την αντιλαμβάνονται πλέον.

Φωτογραφία μετά την ολοκλήρωση της θείας λειτουργίας

Διατεθειμένοι για αλλαγή

Ένα άλλο κεντρικό σημείο ήταν η διάθεση για εξέλιξη και αλλαγή. «Ό,τι και να συμβεί, οφείλουμε πάντα να έχουμε κατά νου: Μέσα από αυτό το γεγονός, ο Κύριος Ιησούς θέλει να με βοηθήσει να γίνει όπως εκείνος». Η εξέλιξη αυτή δεν είναι μια θεωρητική διαδικασία, αλλά, ένα καθήκον, πολύ συγκεκριμένο και πρακτικό: «Θέσε ειλικρινά στον εαυτό σου το ερώτημα: ‘Τι θα έλεγε ο Ιησούς Χριστός σε αυτή την περίπτωση; Πώς θα αντιδρούσε;’».

Το μήνυμα είναι σαφές και ξεκάθαρο: «Να αφήνεσαι στον Θεό για να σε διαμορφώνει». Εναπόκειται στον κάθε πιστό να αποδεχθεί την ενέργεια του

Θεού στη ζωή του και να αλλάξει για να γίνει όμοιος με τον Χριστό.

Ούτε πρέπει οι πιστοί να το κάνουν αυτό σιωπηλά, επειδή, η διακήρυξη του Ευαγγελίου είναι ένα ουσιαστικό καθήκον, ανεξάρτητα από την αντίδραση αυτών που είναι γύρω τους: «Συνεχίζουμε να διακηρύττουμε και να ομολογούμε το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Συνεχίζουμε να εργαζόμαστε στους κόλπους της Εκκλησίας μέχρι να ολοκληρωθεί το έργο σωτηρίας και λύτρωσης».

Παραμένουμε σε διάλογο με τον Θεό

Ο Πρωταπόστολος υπογράμμισε τη σημασία της επιμονής στην προσευχή, ακόμη και αν μερικές φορές οι απαντήσεις του Θεού είναι κρυμμένες για εμάς: «Δεν θέλουμε να σωπάσουμε ή να αναπαυθούμε. Θέλουμε να συνεχίσουμε να μιλάμε στον Θεό». Ακόμη και αν βρισκόμαστε σε δύσκολες καταστάσεις, είναι σημαντικό να ανοιγόμαστε στον Θεό: «Αν βρίσκεσαι σε σύγκρουση με τον Θεό – αυτό μπορεί να συμβεί – ο Θεός δεν θα στο κρατήσει. Αλλά, σε παρακαλώ, μίλησέ του». Ο Πρωταπόστολος προέτρεψε τους πιστούς να εκθέτουν τις αμφιβολίες τους και τις απογοητεύσεις τους στον Θεό: «Απλώς πες του: ‘Θεέ μου, δεν συμφωνώ μαζί σου. Θεέ μου, με απογοήτευσες’. Αλλά, σε παρακαλώ, μίλησέ του!».

Είναι εξίσου σημαντικό να ακούμε την απάντηση του Θεού και να είμαστε διατεθειμένοι να αποδεχόμαστε το θέλημά του, ακόμη και αν αυτό δεν είναι πάντα εύκολο. «Άκουσε αυτό που έχει να σου πει και αποδέξου τις συμβουλές του. Μη ξεχνάς ότι είναι ο Παντοδύναμος Θεός. Αυτό που σου λέει είναι η αλήθεια». Ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ υπενθύμισε στους πιστούς ότι ο Θεός δεν αιφνιδιάζεται ποτέ:

«Ο Θεός έχει πάντα μια καλή συμβουλή που ταιριάζει τέλεια στην τρέχουσα κατάστασή μας. Ο Θεός έχει πάντα μια λύση για εμάς».

Μπορεί να υπάρχουν στιγμές που η δράση του Θεού δεν γίνεται άμεσα αντιληπτή: «Μερικές φορές σκεπτόμαστε ότι ο Θεός σιωπά ή αναπαύεται. Αλλά, ο Θεός μας λέει: ‘Σε αγαπώ και η αγάπη μου για σένα δεν έχει αλλάξει».

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Ησαΐας 62 : 1 :

« Δεν θα σιωπήσω για τη Σιών, και δεν θα ησυχάσω για την Ιερουσαλήμ, μέχρις ότου η δικαιοσύνη της βγει σαν λάμψη, και η σωτηρία της σαν λαμπάδα που καίγεται ».

Ο Θεός αγαπά τους αμαρτωλούς – εργάζεται ακούραστα για τη σωτηρία τους. Ο λόγος του μας καθοδηγεί και μας παρηγορεί. Ενεργεί για εμάς και μέσα μας για να μας σώσει. Λαμβάνουμε στην καρδιά μας τον λόγο του και τον υπηρετούμε ακούραστα.

ΤΟ ΧΑΜΕΝΟ ΠΡΟΒΑΤΟ

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΛΟΥΚΑ 15 : 1-7

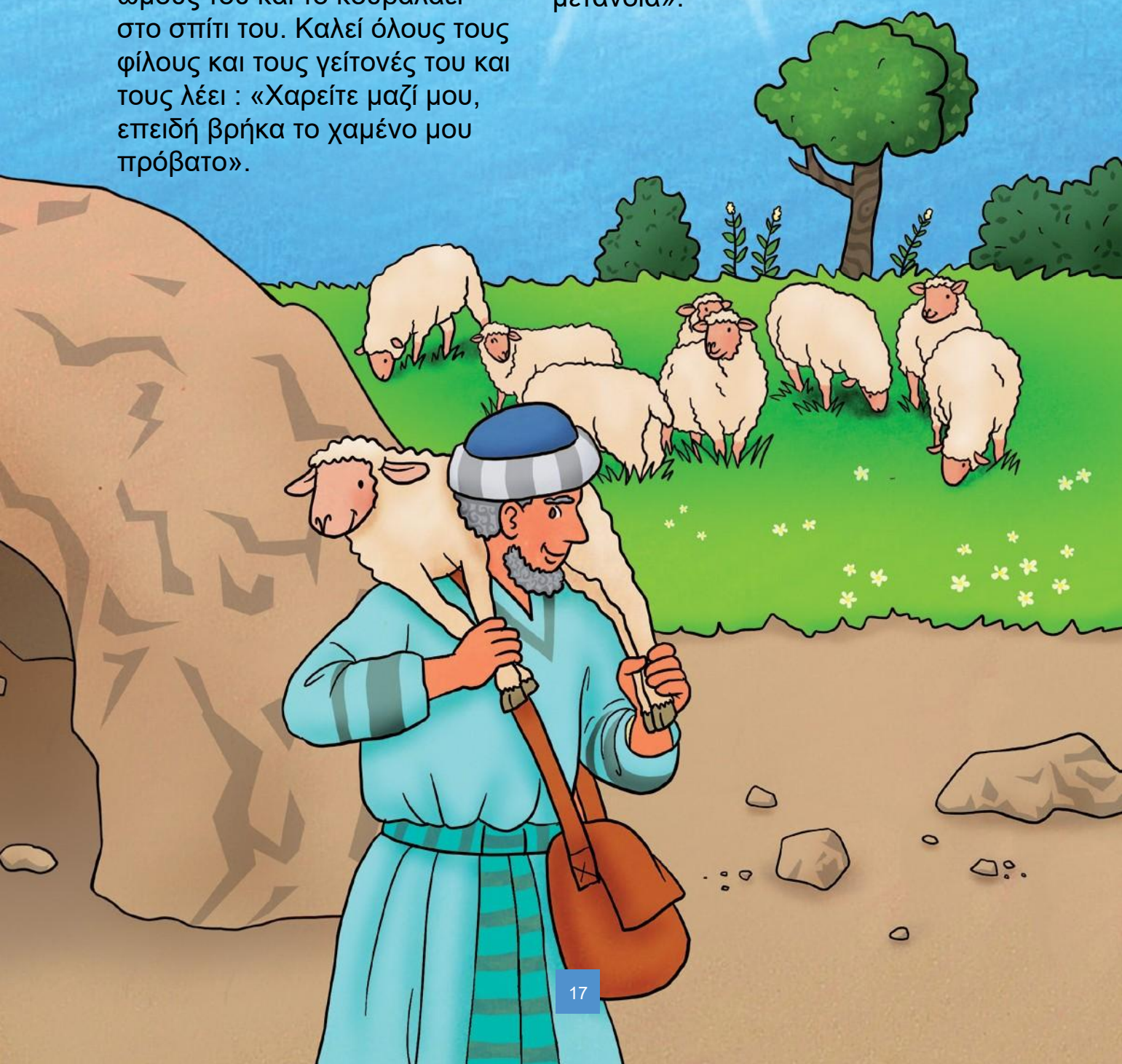
Όταν μιλάει ο Ιησούς, όλος ο κόσμος ακούει – οι άνδρες, οι γυναίκες, τα παιδιά. Μια ημέρα, ο Ιησούς διηγήθηκε την ιστορία του χαμένου πρόβατου :

« Αν ένας βοσκός έχει εκατό πρόβατα και χάσει ένα από αυτά – ένα που φεύγει τρέχοντας και χάνεται –, τι θα κάνει ο βοσκός. Δεν θα αφήσει πίσω τα ενενήντα εννέα για να πάει να αναζητήσει αυτό που χάθηκε; Θα το αναζητήσει σε όλα τα μέρη που θα μπορούσε να έχει πάει.

Τεντώνει τα αυτιά του για να δει αν μπορεί να το ακούσει κάπου. Το κάνει αυτό, μέχρι να το βρει. Όταν το βρει, χαίρεται. Ο βοσκός το παίρνει στην αγκαλιά του, το βάζει στους ώμους του και το κουβαλάει στο σπίτι του. Καλεί όλους τους φίλους και τους γείτονές του και τους λέει : «Χαρείτε μαζί μου, επειδή βρήκα το χαμένο μου πρόβατο».

Με τον ίδιο τρόπο, θα υπάρχει χαρά στον ουρανό για ένα αμαρτωλό που μετανοεί. «Ο Θεός χαίρεται γι' αυτόν περισσότερο, παρά για ενενήντα εννέα δίκαιους που δεν έχουν ανάγκη από μετάνοια».

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΝΑΕΛ ΣΤΟ ΝΤΑΚΑΡ (ΣΕΝΕΓΑΛΗ)

Ονομάζομαι **Ναέλ** και είμαι επτά ετών. Είμαι η μικρότερη στην οικογένειά μου. Έχω δύο αδελφές, την Τρέισι και την Γκέρτι και, ένα αδελφό τον Γιόβεν. Είναι 14, 12 και 17 ετών.

Η **οικογένειά** μου ζει στο Ντακάρ, την πρωτεύουσα της Σενεγάλης, Στο δυτικό τμήμα της Αφρικής. Μιλάμε Γαλλικά, αλλά, ο αδελφός μου και οι αδελφές μου επικοινωνούν επίσης στα γουόλοφ, μια από τις τοπικές γλώσσες.

Στη Σενεγάλη, η εποχή ξηρασίας διαρκεί από το Νοέμβριο, μέχρι τον Ιούνιο. Αυτό σημαίνει ότι κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, δεν βρέχει σχεδόν ποτέ. Αντίθετα βρέχει συχνά από τον Ιούλιο μέχρι τον Οκτώβριο. Επειδή το Ντακάρ βρίσκεται κοντά στην θάλασσα και δεν κάνει κρύο ακόμη και τον χειμώνα, μπορείτε να κολυμπήσετε όλο τον χρόνο – ή ακόμη, να περπατήσετε στην **παραλία** ή να χορέψετε στην άμμο. Οι άνθρωποι εδώ αγαπούν την μουσική και τον χορό.

Ο πατέρας μου, Αμπντόν Πριβάτ είναι βοσκός και καθοδηγητής της κοινότητας Λιμπερτέ 5. Η μητέρα μου Τζούλια Νανίνα ψάλλει στην χορωδία. Ψάλλει με φωνή Άλτο, αλλά στο σπίτι μερικές φορές τραγουδά με μπάσα φωνή, καθώς έχει πολύ βαθιά φωνή. Όταν πηγαίνουμε στην θεία λειτουργία ή έχουμε μια παράσταση με την **χορωδία**, είμαστε

Πάντα πολύ κομψοί και φοράμε όλοι ρούχα που είναι κατασκευασμένα με το ίδιο ύφασμα.

Είμαι στην πρώτη τάξη του δημοτικού. Τελείωσα το νηπιαγωγείο με πολύ καλούς βαθμούς. **Τραγουδώ** από την ηλικία των τεσσάρων ετών. Όπως και η μητέρα μου, οι αδελφές μου και ο αδελφός μου, συμμετέχω επίσης στην χορωδία. Παρ' όλο που είμαι η μικρότερη της χορωδίας, χαίρομαι πολύ που συμμετέχω σε αυτήν.

Όταν δεν είμαι στο σχολείο ή στην εκκλησία, μου αρέσει να κάνω παζλ η βόλτες με το

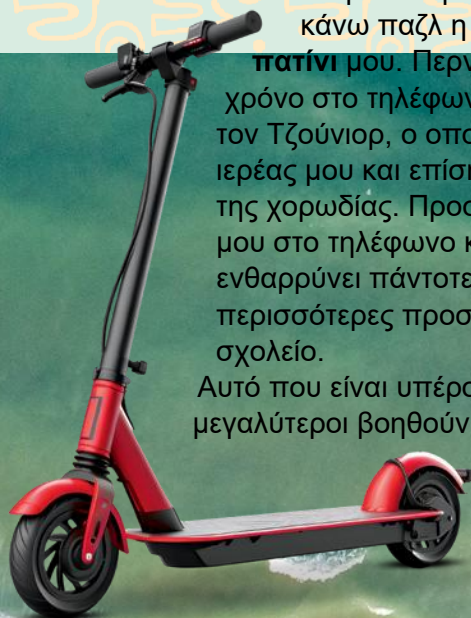
πατίνι μου. Περνάω επίσης πολύ χρόνο στο τηλέφωνο – κυρίως με τον Τζούνιор, ο οποίος είναι ο ιερέας μου και επίσης ο επικεφαλής της χορωδίας. Προσεύχεται μαζί μου στο τηλέφωνο και με ενθαρρύνει πάντοτε να κάνω περισσότερες προσπάθειες στο σχολείο.

Αυτό που είναι υπέροχο σε εμάς, είναι ότι οι μεγαλύτεροι βοηθούν τους νεότερους.

Αγαπημένο μου πιάτο είναι το **fumbwa**, που είναι ένα πράσινο λαχανικό που θυμίζει λίγο το σπανάκι.

Το τρώμε με φυστικοβούτυρο και κρέας. Κατά τα άλλα, μου αρέσει επίσης το κοτόπουλο με σάλτσα κρεμμυδιού και λεμονιού – και σίγουρα τα μπέργκερ (μπιφτέκια) και η πίτσα.

Στη δική μας **κοινότητα**, έχουμε τη δυνατότητα να παρακολουθούμε μαθήματα μουσικής για νέους και παιδιά. Μαθαίνω να παίζω σοπράνο φλάουτο και βιολί. Εύχομαι και ελπίζω, μια μέρα να μπορώ να παίζω τόσο καλά όσο οι αδελφές μου.

· Φωτογραφία : evening_tao - stock.adobe.com

Ενότητα και πολυμορφία στην Εκκλησία

Κοινότητες που αναπτύσσονται μέσω της μετανάστευσης, πολιτισμοί που συναντώνται, πληροφορίες που ταξιδεύουν σε ολόκληρο τον κόσμο, με την ταχύτητα του φωτός: Για την Εκκλησία, αυτό δεν αντιπροσωπεύει μόνο μια ευλογία, αλλά και μια πρόκληση επίσης. Ωστόσο, υπάρχει μια γενική και πάντα έγκυρη απάντηση σε αυτή την πρόκληση.

Το παρόν άρθρο παρουσιάστηκε στη Διεθνή Συνέλευση των Αποστόλων Περιφέρειας, το φθινόπωρο του 2023 και δημοσιεύθηκε στο εκτός σειράς τεύχος 1/2024 του Οδηγού θείων λειτουργιών. Στο έγγραφο αυτό, ο Πρωταπόστολος εκφράζεται για το αξίωμά του, που συνίσταται κυρίως στην πραγματοποίηση της ενότητας των Εκκλησιών και την ομοιόμορφη διάδοση της μαρτυρίας της πίστης (Κατήχηση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας, ΚΑΤΗΧΗΣΗ 7.6.6). Στενά συνδεδεμένο με αυτό είναι το θέμα της παγκοσμιότητας της Εκκλησίας, του Ευαγγελίου και της διακήρυξής του. Ένα δοκίμιο με θέμα «Η παγκοσμιότητα της Εκκλησίας» αναφέρθηκε ήδη στο τεύχος εκτός σειράς 4/2017 του Οδηγού θείων λειτουργιών και, κατά συνέπεια, στο περιοδικό Community 2019/01. Οι σκέψεις επάνω σε αυτό το θέμα ακολουθούν και εμβαθύνονται στη συνέχεια.

Τα μεταναστευτικά ρεύματα – ευλογία και πρόκληση

Στην αρχή της ιστορίας της, η Νεοαποστολική Εκκλησία αναπτύχθηκε χάρη στην μετανάστευση. Είναι κυρίως χάρη σε πιστούς που προέρχονταν από την γερμανόφωνη Ευρώπη, που η Εκκλησία μπόρεσε να εγκατασταθεί στην Αμερική, στην Αυστραλία και σε ορισμένες αφρικανικές χώρες. Οι μετανάστες ξεκίνησαν προσκαλώντας συμπατριώτες τους. Οι θείες λειτουργίες πραγματοποιούνταν στην γερμανική γλώσσα και οι κοινότητες ήταν εμποτισμένες τον γερμανόφωνο πολιτισμό. Χρειάστηκε χρόνος για να αλλάξουν οι νοοτροπίες. Όμως η Εκκλησία σταδιακά προσαρμόστηκε στις τοπικές πραγματικότητες, ανοίγοντας έτσι το δρόμο για την ένταξη πιστών από άλλους πολιτισμούς.

Εδώ και αρκετές δεκαετίες, η Εκκλησία μας γνωρίζει ένα ισχυρό μεταναστευτικό ρεύμα που προέρχεται από την Αφρική. Η άφιξη Αφρικανών πιστών είναι μια αληθινή ευλογία για την Εκκλησία σε άλλα μέρη του κόσμου. Η πίστη τους, η ενέργειά τους και η δέσμευσή τους ενσταλάζουν μια νέα δυναμική στις κοινότητες που την έχουν τόσο ανάγκη. Οι μετακινήσεις αυτές αποτελούν επίσης πρόκληση για την Εκκλησία. Οι νεοαφιχθέντες έχουν τη δική τους Νεοαποστολική κουλτούρα, που διαφέρει σημαντικά από αυτή των ντόπιων. Μπορούμε να ζητήσουμε από μια κοινότητα να «αφρικανοποιηθεί» με το σκεπτικό ότι τα περισσότερα από τα μέλη της προέρχονται από την Αφρική; Ή θα πρέπει, αντίθετα, να επιμένουμε ότι, οι νεοαφιχθέντες οφείλουν να ευθυγραμμιστούν με την τοπική κουλτούρα; Η προβληματική αυτή υπήρχε πάντα. Αλλά, η σύγχρονη κοινωνία της δίνει

μια ξεχωριστή σημασία. Αντιμέτωποι με εξελίξεις που δεν μπορούν να ελεγχθούν και ανήσυχοι για το μέλλον τους, οι άνθρωποι έχουν μερικές φορές την τάση να αποσύρονται στον εαυτό τους και να προσκολλώνται στις παραδοσιακές τους αξίες. Αυτή η συμπεριφορά μπορεί επίσης να βρεθεί σε κοινότητες, ανάμεσα στους «ντόπιους», όπως και ανάμεσα στους «νεοαφιχθέντες». Πώς μπορούμε να απαντήσουμε σε αυτή την πρόκληση;

Η διαφορετικότητα των πιστών – ευλογία και πρόκληση

Οι περισσότερες από τις κοινότητές μας αποτελούνται από πιστούς διαφορετικών ηλικιών και συνθηκών, τους οποίους ενώνει η πίστη τους στον Χριστό και η προσκόλλησή τους στο αποστολικό αξίωμα. Η διαφορετικότητα αυτή αποτελεί πλούτο για την Εκκλησία μας. Με την βοήθεια του Αγίου Πνεύματος, το αποστολικό αξίωμα προσπαθεί πάντα να ανταποκρίνεται στις ανάγκες και τις προσδοκίες κάθε κατηγορίας πιστών. Δεν είναι όλα τέλεια, αλλά εκτιμώ ότι η Εκκλησία ανταποκρίνεται αρκετά καλά στην εκτέλεση αυτού του καθήκοντος.

Σήμερα η κοινωνία τείνει να ευνοεί την ατομικότητα απέναντι στη συλλογικότητα. Οι άνθρωποι επιμένουν στην ιδιαιτερότητά τους, υπογραμμίζουν τη διαφορετικότητά τους και περιμένουν να απαντηθούν συγκεκριμένες προσδοκίες τους. Γίνονται περισσότερο απαιτητικοί και λιγότερο ανεκτικοί. Αυτή η τάση συναντάται επίσης και στους κόλπους της Εκκλησίας.

■ Φωτογραφίες: Luluraschi - stock.adobe.com

Το οικουμενικό Ευαγγέλιο – η απάντησή μας σε αυτές τις προκλήσεις

Απέναντι σε αυτές τις προκλήσεις, οι σύγχρονοι Απόστολοι υιοθετούν την ίδια στάση με τον Απόστολο Παύλο. «Επειδή, και οι Ιουδαίοι σημείο ζητούν, και οι Έλληνες σοφία ζητούν· εμείς, όμως, κηρύττουμε Χριστόν σταυρωμένον, για μεν τους Ιουδαίους σκάνδαλο, για δε τους Έλληνες μωρία· στους ίδιους, όμως, τους προσκαλεσμένους, και τους Ιουδαίους και τους Έλληνες, τον Χριστό, Θεού δύναμη και Θεού σοφία!» (Α' Κορινθίους 1:22-24). Εστιάζουμε το κήρυγμά μας στο οικουμενικό Ευαγγέλιο, σε αυτό που ισχύει για όλους. Η οικουμενικότητα του Ευαγγελίου έγκειται σε όσα μας μαθαίνει ο Ιησούς Χριστός επάνω στον Θεό, επάνω σε εμάς, επάνω στη σχέση μας με τον Θεό και τον πλησίον και επάνω στη σωτηρία που μας προτείνει ο Θεός. Διακηρύττουμε την τελειότητα και την αγάπη του Θεού. Αναγγέλλουμε ότι θέλει να μας δώσει την αιώνια ζωή, την τέλεια και αιώνια ευτυχία. Ξέρουμε ότι η αγάπη του Θεού δεν έχει στόχο να ικανοποιήσει κάθε είδους ανθρώπινες επιθυμίες, αλλά να του χορηγήσει αυτό που του είναι απαραίτητο για τη σωτηρία του.

Το οικουμενικό κήρυγμα του Ευαγγελίου

Ένα μέρος από τα μέλη μας θα ήθελε για την Εκκλησία να δεσμεύεται περισσότερο στην κοινωνία για να αναπληρώσει τις ελλείψεις των κυβερνήσεων. Άλλα μέλη της εκτιμούν ότι δεν είναι αυτή η αποστολή της. Ένα μέρος των πιστών θα επιθυμούσε να του πουν ακριβώς πως να συμπεριφέρεται για να είναι ευλογημένο. Αντίθετα, άλλοι πιστοί διεκδικούν την ελευθερία τους και αρνούνται οποιαδήποτε παρέμβαση στην ιδιωτική τους ζωή. Άλλοι θέλουν να μην αλλάξει τίποτα στην Εκκλησία, άλλοι πάλι θέλουν να αλλάξουν τα πάντα. Ένα μέρος θέλει το συναίσθημα, άλλο μέρος θέλει προβληματισμό. Είναι αδύνατον να ικανοποιηθούν όλοι.

Η παγκοσμιοποίηση της πληροφορίας – ευλογία και πρόκληση

Χάρη στο διαδίκτυο, η πληροφορία κυκλοφορεί εύκολα και γρήγορα σε όλο τον κόσμο. Η εξέλιξη αυτή διευκόλυνε κατά πολύ την εργασία του αποστολικού αξιώματος και της Εκκλησίας γενικότερα. Αλλά, φέρει επίσης το μερίδιό της στις επιπλοκές. Ό,τι λέγεται σε ένα τόπο ή σε μια ομάδα πιστών είναι πιθανό να δημοσιευθεί σε όλο τον κόσμο σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. Με μικρή ή μεγαλύτερη πιστότητα και συχνά εκτός πλαισίου. Αυτός ο τρόπος κοινοποίησης είναι εντελώς ακατάλληλος για την αντιμετώπιση σύνθετων θεμάτων, που απαιτεί προοπτική και στοχασμό σε βάθος.

Θυμόμαστε τον τρόπο με τον οποίο ο Παύλος ανάγγελλε το Ευαγγέλιο. «Επειδή, αν και είμαι ελεύθερος από όλους, δούλωσα τον εαυτό μου σε όλους, για να κερδίσω τους περισσότερους. Και έγινα στους Ιουδαίους, σαν Ιουδαίος, για να κερδίσω τους Ιουδαίους· σ' αυτούς που είναι κάτω από νόμο, σαν να είμαι κάτω από νόμο, για να κερδίσω αυτούς που είναι κάτω από νόμο· σ' αυτούς που είναι χωρίς νόμο, σαν να είμαι χωρίς νόμο, (όχι ότι είμαι χωρίς νόμο στον Θεό, αλλά με νόμο στον Χριστό), για να κερδίσω αυτούς που είναι χωρίς νόμο· έγινα στους ασθενείς· σαν ασθενής, για να κερδίσω τους ασθενείς· σε όλους έγινα τα πάντα, για να σώσω με κάθε τρόπο μερικούς» (Α' Κορινθίους 9:19-22).

Μεγαλωμένος στην Εβραϊκή πίστη, ο Απόστολος Παύλος θεωρούσε ότι ο νόμος του Μωυσή ήταν άγιος καλός και δίκαιος (Ρωμαίους 7:12) «Ὡστε, ο μεν νόμος είναι άγιος, και η εντολή άγια και δίκαιη και αγαθή». Δεν ήθελε να τον επιβάλλει όμως στους μη Εβραίους. Το ουσιαστικό γι' αυτόν ήταν να τους αφυπνίσει και να τους προκαλέσει την πίστη στον Ιησού Χριστό. Σήμερα, οι περισσότεροι χριστιανοί αναγνωρίζουν την εγκυρότητα και την αξία των Δέκα Εντολών. Αλλά η ερμηνεία που θα δώσουν σε αυτές εξαρτάται από το πολιτισμικό τους περιβάλλον και την προσωπική τους κατάσταση. Ο ρόλος των Αποστόλων δεν είναι να κάνουν το διαιτητή ανάμεσα στις πολιτιστικές διαφορές και τις

φιλοδοξίες των πιστών. Περισσότερο είναι το να ανακοινώνουν στον καθένα ότι ο Θεός τον αγαπά και θέλει να τον σώσει. Και να του αποδεικνύουν ότι έχει την θέση του στην Εκκλησία, ότι τον σέβονται, τον κατανοούν και τον αγαπούν.

Ο Παύλος γινόταν αδύναμος με τους αδύναμους. Ποιος είναι ο αδύναμος; Όταν πρόκειται για το σεβασμό των Εντολών, καθένας έχει την τάση να θεωρεί ότι αδύναμος είναι ο άλλος. Ας πάρουμε ως παράδειγμα την τέταρτη Εντολή. Οι Αφρικανοί προσβάλλονται όταν βλέπουν πως συμπεριφέρονται οι Ευρωπαίοι με τους ηλικιωμένους τους. Τοποθετώντας τους γονείς τους σε οίκους ευγηρίας, παραβιάζουν την τέταρτη Εντολή. Και οι Δυτικοί σκανδαλίζονται που υπάρχουν ακόμη χώρες, όπου οι γονείς επικαλούνται αυτή την Εντολή για να επιβάλλουν στο παιδί τους ένα σύζυγο δικής τους επιλογής.

Ένα μέρος του κόσμου θεωρεί ότι η ομοφυλοφυλία είναι μια ιδιαίτερα σοβαρή αμαρτία. Κατηγορεί το Δυτικό κόσμο ότι δείχνει μια ένοχη αδυναμία που την ανέχεται. Πολλοί Δυτικοί σκανδαλίζονται από τη διαφθορά που βασιλεύει σε ορισμένες χώρες. Δεν καταλαβαίνουν πως οι χριστιανοί καταφεύγουν σε μεθόδους που κρίνουν ηθικά κατακριτέες για να επιτύχουν κάτι. Ο κατάλογος αυτός θα μπορούσε να επεκτείνεται χωρίς τέλος. Καθένας από εμάς είναι αδύναμος στα μάτια κάποιου άλλου. Στην πραγματικότητα, είμαστε όλοι αδύναμοι μπροστά στον Θεό.

Το να είναι κάποιος αδύναμος με τους αδύναμους δεν σημαίνει ότι εγκρίνει τα όσα κάνουν. Απέναντι στον αδύναμο, θα πρέπει πρώτα απ' όλα να θυμόμαστε τις δικές μας αδυναμίες και κυρίως να μη πιστεύουμε ότι είμαστε καλύτεροι από αυτόν. Ξέρουμε ότι ο Θεός αγαπά τον αδύναμο, όπως αγαπά και εμάς. Ο Θεός δεν μας τιμωρεί για τις αδυναμίες μας, έχει υπομονή μαζί μας. Ενεργούμε προς τους αδύναμους όπως ο Θεός ενεργεί προς εμάς.

Δεν είναι στη δικαιοδοσία μας να μετρήσουμε την πίστη και την αγάπη του πλησίον μας, σύμφωνα με τη συμπεριφορά του. Η γνώμη που σχηματίζουμε για τον πλησίον μας, δεν έχει καμία επίδραση στην αγάπη που έχει ο Θεός γι' αυτόν. Αλλά, μπορεί να παίζει σε βάρος μας. Ο Θεός θα μας κρίνει ανάλογα με τον τρόπο με τον οποίο συμπεριφερόμαστε προς τον

με τον οποίο συμπεριφερόμαστε προς τον πλησίον μας. Ιδιαίτερα προς τους πιο «μικρούς» αδελφούς και αδελφές, εκείνους που είναι αδύναμοι στα μπροστά στα μάτια μας (Ματθαίος 25:40)

Για να είναι αποτελεσματικό το κήρυγμά τους, οι Απόστολοι οφείλουν να διδάσκουν αυτά που τους πρόσταξε ο Θεός (Ματθαίος 28:20). Όμως ο Κύριος, πάντοτε εξηγούσε ότι η εντολή της αγάπης υπερσχίζει όλων των προδιαγραφών του νόμου (Ματθαίος 22:3-40). Ο Απόστολος Παύλος το είχε καταλάβει τέλεια: «Σε κανέναν να μη οφείλετε τίποτε, παρά μονάχα το να αγαπάτε ο ένας τον άλλον· επειδή, εκείνος που αγαπάει τον άλλον, εκπληρώνει τον νόμο. Δεδομένου ότι, το: «Μη μοιχεύσεις, Μη φονεύσεις, Μη κλέψεις, Μη ψευδομαρτυρήσεις, Μη επιθυμήσεις», και κάθε άλλη εντολή, συμπεριλαμβάνεται μέσα σε τούτο τον λόγο, στο: «Θα αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου». Η αγάπη κακό δεν κάνει στον πλησίον· η αγάπη, λοιπόν, είναι εκπλήρωση του νόμου» (Ρωμαίους 13:8-10).

Ας διακηρύτουμε ακούραστα το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, που είναι πραγματικά οικουμενικό !

| « Όπως τα δημιούργησε ο Θεός »

Στην Γουιάνα, υπάρχει ζήτηση για χειροτονημένα αξιώματα – όχι μόνο ως ιεροκήρυκες και επιφορτισμένους με την ποιμαντική φροντίδα, αλλά επίσης και ως οδηγούς πλοιαρίων, παιδαγωγούς και κατασκευαστές. Οι κοινότητες του Βακαπάου (Wakarau) και του Ακαβίνι (Akawini), στα βόρεια της Νότιας Αμερικής, από μόνες τους οικοδόμησαν τις εκκλησίες τους.

Ένα ποτάμι διασχίζει τη ζούγκλα. Οι ντόπιοι το αποκαλούν ρυάκι, επειδή τα νερά του είναι σχετικά λιγότερα από τα άλλα. Αλλά, εξακολουθεί να είναι αρκετά μεγάλο για αλιγάτορες. Ένα πλοiάριο επιπλέει στο νερό, φορτωμένο με κομμένους πασσάλους. Μεταφέρονται σε ένα νησί.

Χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα, ο ιερέας Χίλτον Σμιθ και ο γιός του, ιερέας Τζόελ Σμιθ, καθώς και μερικοί αδελφοί και αδελφές, ανακατεύουν το σκυρόδεμα, τοποθετούν θεμέλια, κόβουν αρμούς στα ξύλα για να ενωθούν όλα και στο τέλος συναρμολογούν τις σανίδες. Στο κέντρο του νησιού, ελαφρά υπερυψωμένη, σε ένα μικρό λόφο, έτσι ώστε να είναι

ευδιάκριτη από οπουδήποτε στο νησί, μια εκκλησία είναι στο στάδιο της κατασκευής για την κοινότητα Βακαπάου (Γουιάνα).

Πως η Εκκλησία εισήλθε στη ζούγκλα

Η Γουιάνα, που σημαίνει «γη με άφθονα νερά», ζει από την γεωργία και την εξόρυξη. Το 2015, η ανακάλυψη πετρελαίου επέτρεψε στην χώρα να γνωρίζει μια ισχυρή οικονομική ανάπτυξη. Οι περισσότεροι κάτοικοι της χώρας ζουν σε πόλεις κοντά στην ακτή· λίγοι μόνο, κυρίως Νοτιοαμερικανοί αυτόχθονες, ζουν στο εσωτερικό της χώρας. Δεν υπάρχουν δρόμοι, δεν υπάρχουν γραμμές ηλεκτροδότησης και σπάνια υπάρχει κάποιος πωλόνας κινητής τηλεφωνίας. Για τις μετακινήσεις τους χρησιμοποιούν ένα πλοiάριο ή περπατούν διασχίζοντας τη ζούγκλα.

Η Νεοαποστολική Εκκλησία εγκαθιδρύθηκε στην χώρα το 1971, κυρίως κοντά στις ακτές. Η Γουιάνα απαριθμεί σήμερα εννέα κοινότητες, επτά από τις εκκλησίες των οποίων, είναι κατασκευές από τσιμέντο κατά μήκος των δρόμων και διαθέτουν ηλεκτρικό ρεύμα.

Η εκκλησία στο Ακαβίνι βρίσκεται επάνω σε ένα λόφο, επομένως, όλοι οι άνθρωποι στο νησί μπορούν να τη δουν

Με το πλοiάριο οι μετακινήσεις είναι πιο γρήγορες και ταυτόχρονα λιγότερο επικίνδυνες

Οι αδελφοί και οι αδελφές του Βακαπάου είναι υπερήφανοι για την εκκλησία που οικοδόμησαν

Ο Απόστολος Ρόμπερτ Φέργκιουσον (Robert Ferguson) χαιρείται με τη συχνότητα συμμετοχής στην θεία λειτουργία και, ακόμη και τα παιδιά κάθονται ήσυχα και ακούνε.

Μαζί με τις οικογένειες Ρίτσαρντς και Σμιθ, η Νεοαποστολική πίστη έχει ριζώσει επίσης πιο βαθιά στην χώρα από το 1993: Το 2008, χτίστηκε μια εκκλησία για την κοινότητα του Ακαβίνι και, το 2018, στο Βακαπάου. Προηγουμένως, ο ιερέας Χίλτον Σμιθ έπρεπε να περπατήσει περισσότερες από δύο ώρες μέσα από επικίνδυνους θάμνους για κάθε θεία λειτουργία.

Μια υποστήριξη προερχόμενη από τις ΗΠΑ

Το μόνο που λείπει από την εκκλησία στο Βακαπάου, είναι τα παράθυρα με περσίδες. «Όταν βρέχει, πράγμα που συμβαίνει αρκετά συχνά εκεί, οι πιστοί μουσκεύονται κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας», αφηγείται ο υπεύθυνος Απόστολος Ρόμπερτ Φέργκιουσον από τις ΗΠΑ. Στις αρχές Μαΐου του 2024 μετέβη επιτόπου και ασχολήθηκε με το θέμα αυτό.

Παρόλο που τα υλικά πληρώθηκαν από την εκκλησιαστική Περιφέρεια των Ηνωμένων Πολιτειών, οι δύο οίκοι του Θεού στο Βακαπάου και στο Ακαβίνι, οικοδομήθηκαν εξ ολοκλήρου με τα χέρια των πιστών. Ενώ τα θεμέλια της εκκλησίας στο Βακαπάου είναι από οπλισμένο σκυρόδεμα, η εκκλησία στο Ακαβίνι είναι χτισμένη επάνω σε πασσάλους, επειδή ο ιερέας Τζόελ Σμιθ δεν μπόρεσε να βρει μια επίπεδη επιφάνεια και κατασκεύασε ένα ξύλινο δάπεδο.

Είναι φυσικό, τα μέλη της κοινότητας να είναι υπερήφανα για την εκκλησία τους. Αυτό φαίνεται επίσης στην εορταστική ενδυμασία τους, στην θεία λειτουργία που τέλεσε ο Πρωταπόστολος. Μόνο ένα πράγμα έμεινε μυστήριο για τον Απόστολο Ρόμπερτ Φέργκιουσον: Πώς ο ιερέας κατάφερε να σιδερώσει το πουκάμισό του, στην μέση της ζούγκλας, χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα.

Ψάλτης και παιδαγωγός

Για να μεταβαίνει στις δύο κοινότητες και για να μετακινείται μεταξύ τους, ο ιερέας Τζόελ Σμιθ, υιός, χρησιμοποιεί το σκάφος που του αγόρασε η Εκκλησία.

Μαζί με τα άλλα αξιώματα της Γουιάνας που τον συνοδεύουν τακτικά στις θείες λειτουργίες στο Βακαπάου και το Ακαβίνι, βρίσκεται καθ' οδόν επί δύο ώρες. Το μηχανοκίνητο σκάφος ταξιδεύει με πλήρη ισχύ. Ο ιερέας Σμιθ οφείλει να το ανεφοδιάζει τακτικά με καύσιμα με την βοήθεια μπιτονιών που βρίσκονται στο πίσω κάθισμα.

Πολλοί αδελφοί και αδελφές είναι αναλφάβητοι. Υπάρχει ένα σχολείο αλλά οι διδάσκοντες είναι λίγοι. Ο ρόλος των χειροτονημένων αξιωμάτων είναι να εξηγούν στους πιστούς, την Αγία Γραφή και την πίστη.

«Το αξίωμα επομένως, κάνει πολλά περισσότερο από το να κηρύττει απλώς τον λόγο», εξηγεί ο Απόστολος. «Διδάσκουν πραγματικά και εκπαιδεύουν όλους εκείνους που μπορεί να μη λαμβάνουν κάποια εκπαίδευση». Ακόμη και οι ύμνοι μαθαίνονται δια της ακοής.

«Για να είναι κάποιος σωστό και καλό αξίωμα, θα πρέπει να ξέρει πως να ψάλλει δυνατά. Οι συμμετέχοντες στην θεία λειτουργία το ακούν και έτσι μαθαίνουν την μελωδία και τα λόγια».

Μετρίοφρονες, ευγνώμονες, χαρούμενοι

Οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής γίνονται αισθητές με την μορφή ξηρασίας. Σε πολλά μέρη, η στάθμη των ποταμών έχει μειωθεί απότομα, με αποτέλεσμα, λασπώδεις περιοχές. Κάποτε, μπορούσε να φτάσει κάποιος σχεδόν μέχρι την εκκλησία με πλοiάριο, αλλά σήμερα, οι χωρικοί έχουν στρώσει σανίδες στο λασπωμένο έδαφος, για να μπορέσει κανείς να φτάσει στο χωριό με στεγνά πόδια.

Οι περισσότεροι άνδρες φεύγουν από τα σπίτια τους για τρεις ή τέσσερις μήνες για να κερδίσουν χρήματα κάπου. «Και όμως, είναι ευτυχισμένοι άνθρωποι», περιγράφει ο Απόστολός τους. «Είναι ευγνώμονες για την πίστη. Είναι μετρίοφρονες πιστοί και αγνοί. Αν και διαθέτουν λίγα πράγματα, είναι ευτυχισμένοι και ευγνώμονες στον Κύριο. Είναι απλώς όπως τους δημιούργησε ο Θεός».

Photos : NAK

Στο δρόμο με μπότες από καουτσούκ

Ένα σορτς, ένα μπλουζάκι, ένα κασκέτο και μπότες από καουτσούκ – μερικές φορές είναι απαραίτητα τα ενδύματα εργασίας για το έργο του Θεού. Γι' αυτό, ορισμένοι Ολλανδοί διέσχισαν την θάλασσα.

Τριάντα βαθμοί Κελσίου με την προοπτική για πολλή δουλειά: Ο Άρι Βαν ντερ Λίντερ κατεβαίνει από το πολύβουο μίνι μπας μαζί με άλλους Ολλανδούς, με το χαμόγελο στα χείλη. Ο 78χρονος έφερε μαζί με τις αποσκευές του και την καλή του διάθεση και την πλούσια εμπειρία του στις γεωτρήσεις νερού. Είναι έτσι έτοιμος για μια αποστολή, για την οποία η Νεοαποστολική Εκκλησία της Ολλανδίας προετοιμαζόταν εδώ και μήνες.

Αρχικά, οι Ευρωπαίοι καλεσμένοι ανακαλύπτουν την μπλε μεταλλική κατασκευή, επάνω σε δύο τροχούς που τους περιμένει στο Βέλμπενταχτ (Welbedacht). Έκαναν ένα μακρύ ταξίδι, φτάνοντας με κοντέινερ από την Κίνα. «Είναι δύο ντιζελοκίνητα τρυπάνια, το καθένα με ισχύ 24 ίππων, διηγείται ο Ρούουντ Βις (Ruud Vis), επίσης Ολλανδός. Ως επίσκοπος της Νεοαποστολικής Εκκλησίας, ο άνθρωπος αυτός, 63 ετών, είναι υπεύθυνος για δέκα κοινότητες της περιφέρειας Κομενβίνιε (Commewijne), στο Σουρινάμ, και είναι, χωρίς αμφιβολία, για τον λόγο αυτό που είναι ικανός να ριχτεί στη δουλειά: Στο Σουρινάμ, τα ρολόγια λειτουργούν διαφορετικά. Αν θέλει κάποιος να επιτύχει κάποιος αποτέλεσμα εδώ,

θα πρέπει να παρουσιάσει λύσεις – ακόμη και αν πρόκειται για πόσιμο νερό. Είναι ακριβώς αυτό το θέμα πάνω στο οποίο εργάζονται σήμερα αυτοί οι δύο άνδρες από την Ολλανδία.

Εδώ και 35 χρόνια, η Νεοαποστολική Εκκλησία της Ολλανδίας δραστηριοποιείται σε αυτή την χώρα που βρίσκεται στην ανατολική ακτή της Νότιας Αμερικής. Το 1997, ίδρυσε το ίδρυμα Κοραντίζν (Corantijn), από το όνομα ενός από τους μεγαλύτερους ποταμούς της χώρας, που υποστηρίζει τους κατοίκους του Σουρινάμ, ανεξάρτητα από το χρώμα του δέρματος ή την θρησκεία. Ο Ρούουντ Βις είναι αντιπρόεδρος του ιδρύματος και ξέρει ότι, αυτή η μορφή βοήθειας, συχνά αφορά πράγματα που θεωρούνται δεδομένα για τον παγκόσμιο Βορρά: Κατάρτιση, εκπαίδευση, αλλά επίσης και παροχή νερού.

Βοήθεια για τους φτωχότερους

« Στο Σουρινάμ υπάρχουν δέκα Νεοαποστολικές κοινότητες. Σε ένα οικόπεδο στο Βέλμπενταχτ, σε διάστημα πολλών ετών, έχουμε χτίσει ένδεκα σπίτια, τα οποία ενοικιάζονται στο πλαίσιο της κατασκευής κοινωνικής στέγασης», εξηγεί ο επίσκοπος Βις. Η

Νεοαποστολική Εκκλησία δεν παρακρατεί το εισόδημα από τα ενοίκια, το οποίο ωφελεί την τοπική κοινότητα. Επιπλέον, στον οικισμό, υπάρχει ένα κατάστημα μεταχειρισμένων ειδών, που διαχειρίζεται από το ίδρυμα και μια Νεοαποστολική εκκλησία.

«Όλα τα σπίτια έχουν ηλεκτρικό ρεύμα, αλλά, ακόμη και μετά από έξι χρόνια, η κυβέρνηση δεν κατάφερε να δημιουργήσει παροχή νερού», εξηγεί ο Ρούουντ Βις. Για τον λόγο αυτό και επειδή οι κάτοικοι δεν είχαν μια άλλη εναλλακτική λύση, αντλούσαν το νερό τους από ένα ανοικτό πηγάδι, ή συνέλεγαν το νερό της βροχής, σε βαρέλια. Χρησιμοποιούσαν αυτό το νερό για τα πάντα, ακόμη και για να πίνουν: «Το νερό ήταν καφέ και μολυσμένο με βαρέα μέταλλα, όπως ο υδράργυρος», συνεχίζει ο επίσκοπος.

Το ίδρυμα Κοραντίζν αποφάσισε να διορθώσει αυτή την κατάσταση και χρησιμοποίησε την εμπειρία μιας εταιρίας που ειδικεύεται στην ύδρευση και στην οποία κάποτε εργαζόταν ο Άρι Βαν ντερ Λίντερ, στην Ολλανδία. Η εταιρία, όχι μόνο παρείχε την εμπειρία της, αλλά χρηματοδότησε και τα δύο γεωτρήματα που αγόρασε το ίδρυμα από μια κινεζική εταιρία.

Πορεία προς το νερό

Την ημέρα εκείνη, δεν χρειάστηκε πολύς χρόνος στον Άρι Βαν ντερ Λίντερ και τον πρώην συνάδελφό του Χίλκο Νίζχοφ (Hilko Nijhof) να στήσουν ένα από τα μηχανήματα και να ελέγξουν την λειτουργία του. Ένας εκσκαφέας σκάβει πρώτα μια τρύπα για να γεμίσει με νερό της βροχής, κατόπιν ο Άρι Βαν ντερ Λίντερ και ο Χίλκο Νίζχοφ τοποθετούν το τρυπάνι από πάνω και βάζουν μπροστά το ντίζελ. Το μηχανήμα πηγαίνει πάνω κάτω, βρωμά, φυσά μαύρα σύννεφα στον αέρα και κατόπιν εισχωρεί στο έδαφος, πόντο, πόντο, μέσα από ένα παχύ στρώμα αργίλου. Μετά από περίπου 24 μέτρα, οι άνδρες πέφτουν στην αρχή σε ένα στρώμα άμμου, κατόπιν, αυτό που ήλπιζαν φτάνει, 16 μέτρα πιο πέρα: νερό. «Χρειάστηκε λίγος χρόνος για να διαπεράσουμε το θολό νερό, αλλά,

γρήγορα ανάβλυσε καθαρό νερό από τους σωλήνες», διηγείται ο επίσκοπος Βις. Επικρατεί η χαρά ανάμεσα στους κατοίκους.

Οι αδελφοί και οι αδελφές υποστηρίζουν αδελφούς και αδελφές ... και άλλους

Χάρη σε δωρεές που προέρχονται κυρίως από Νεοαποστολικούς χριστιανούς, το ίδρυμα Κοραντίζν οικοδόμησε πολλά σπίτια και μια πολυκλινική στο Σουρινάμ. Αλλά περιλαμβάνει επίσης και πιο απλά πράγματα: Το ίδρυμα στέλνει τακτικά σχολικά επίπλα, είδη οικιακής χρήσης, πάνες και φάρμακα στο Σουρινάμ. Τέσσερις φορές τον χρόνο, φτάνουν από την Ευρώπη κοντέινερ με μεταχειρισμένα ρούχα. Οι κάτοικοι του Βέλμπενταχτ πωλούν αυτά τα μεταχειρισμένα ρούχα στο μικρό τους κατάστημα, κερδίζοντας έτσι ένα μικρό επιπλέον εισόδημα. Εκτός από αυτό, οι περισσότεροι από αυτούς βιοπορίζονται από τα γεωργικά προϊόντα που παράγουν στα χωράφια, κυρίως για προσωπική κατανάλωση, αλλά και για πώληση. «Πολλοί άνθρωποι έχουν μικρά καταστήματα δρόμου, με πελάτες που έρχονται από τη γειτονική πλουσιότερη Γουιάνα, για να προμηθευτούν αυτά που χρειάζονται από το Σουρινάμ», αφηγείται ο Ρούουντ Βις.

Συνεχίζεται η εργασία

Από το Νοέμβριο του 2023, χρησιμοποιούνται συνολικά τρία πηγάδια με πόσιμο νερό. Το νερό από όλες τις πηγές έχει περάσει τις αρχικές δοκιμές ποιότητας, περαιτέρω δείγματα θα αναλυθούν στην Ολλανδία. Σε μερικές εβδομάδες, ο Ρούουντ Βις, θα επιστρέψει στο Σουρινάμ για να ανοίξει ένα τέταρτο πηγάδι, στο χωριό όπου βρίσκεται η πολυκλινική. Στη συνέχεια, οι εθελοντές από την Ολλανδία, θα λάβουν υποστήριξη από τον τοπικό πληθυσμό: Ο Άρι Βαν ντερ Λίντερ και ο Χίλκο Νίζχοφ όχι μόνο διάνοιξαν πηγάδια το φθινόπωρο, αλλά εκπαίδευσαν επίσης αρκετούς κατοίκους του Σουρινάμ, για να γίνουν τεχνίτες ή βοηθοί τεχνικών γεωτρήσεων, συμπεριλαμβανομένης και της πιστοποίησης τους.

Το ίδρυμα Κοραντίζν ολοκλήρωσε ένα σημαντικό έργο με τα πηγάδια πόσιμου νερού, αλλά, η εργασία συνεχίζεται. Η υποστήριξη επίσης είναι πάντα σημαντική εξηγεί ο επίσκοπος Ρούουντ Βις: Περίπου το 80 τοις εκατό των κεφαλαίων προέρχεται από Νεοαποστολικούς χριστιανούς, το υπόλοιπο 20 τοις εκατό από εξωτερικούς δωρητές. «Το ίδρυμά μας είναι πολύ γνωστό στην Ολλανδία», εξηγεί. Ο 63 ετών άνδρας θα βρει νέα έργα να πραγματοποιήσει 8000 χιλιόμετρα από το σπίτι του, με κοστούμι ή με μπότες από καουτσούκ...

Ο στόχος επιτεύχθηκε : Η ομάδα μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του έργου

Αριστερά: Οι Απόστολοι αναλαμβάνουν καθήκοντα σε μικρές ομάδες. Δεξιά: Ο θεολόγος Ράινχαρντ Κίφερ (Reinhard Kiefer) και ο Απόστολος Γιούργκεν Λόυ (Jürgen Loy), επικεφαλής της ομάδας εργασίας, σε συζήτηση

■ Φωτογραφίες : Όλιβερ Ρύττεν

Εργαστήριο γραφής για τις θείες λειτουργίες

Η υποστήριξη με την μεγαλύτερη απήχηση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας είναι μάλλον μικρού μεγέθους: Στην έντυπη μορφή της δεν ξεπερνά σε μέγεθος το Α5. Ωστόσο, κυκλοφορεί επίσης σε ηχητική μορφή και σε ετήσιες συλλογές: Πρόκειται για τον «Οδηγό των θείων λειτουργιών». Οι συντάκτες του συναντήθηκαν πρόσφατα για να εργαστούν επάνω στην ανάπτυξή τους.

Είμαστε στις 10 Ιουνίου 2024, σε ένα ξενοδοχείο, κοντά στο αεροδρόμιο, στη Νέα Υόρκη των Η.Π.Α., η ώρα είναι 9:30 το πρωί: Οι προσωπικές συζητήσεις μεταξύ των Αποστόλων Περιφέρειας Μάικλ Ντέπνερ (Michael Deppner) και Τζον Σνάμπελ (John Schnabel) και του Αποστόλου σε ηρεμία Λέοναρντ Κολμπ (Leonard Kolb), των αναπληρωτών Αποστόλων Περιφέρειας Φρανκ Ντζουρ (Frank Dzur) και Ρόμπερτ Νσάμπα (Robert Nsamba) καθώς και των Αποστόλων Μπράντλεϊ Μπουρν (Bradley Bourne), Δαβίδ Χέινς (David Heynes), Αρνόντ Μάρτιγκ (Arnaud Martig), Ζερόμ Μίντορ (Gerome Mintoor), Σαμουήλ Τανσατικνό (Samuel Tansahtikno) και Φρεντ Βολφ (Fred Wolf) αρχίζουν να ξεθωριάζουν.

Ο Απόστολος Γιούργκεν Λόυ (Jürgen Loy), υπεύθυνος της ομάδας εργασίας του Οδηγού θείων λειτουργιών, χαιρετά τους συναδέλφους του. Είναι όλοι διορισμένοι από τον Πρωταπόστολο ως συντάκτες για τη σύνταξη δύο ή τριών άρθρων ετησίως. Υπενθυμίζει τη σημασία του Οδηγού θείων λειτουργιών για τους λειτουργούς και το γεγονός ότι λειτουργεί ως όργανο για την ενότητα της Εκκλησίας.

Ένα προσαρμοσμένο πρόγραμμα

Μία φορά τον χρόνο, οι γερμανόφωνοι και αγγλόφωνοι συγγραφείς και συντάκτες του Οδηγού θείων λειτουργιών συναθροίζονται για ένα εργαστήριο. Η συνάντηση αυτή, η οποία συνήθως διαρκεί αρκετές ημέρες, παρέχει την ευκαιρία για προσωπικές ανταλλαγές και καταρτίσεις.

Ο ευαγγελιστής Ράινχαρντ Κίφερ είναι επίσης παρών. Με την ιδιότητά του ως θεολόγος και μέλος της ομάδας εργασίας του Οδηγού θείων λειτουργιών, δίνει τακτικά διαλέξεις, επίσης και στον κύκλο των συντακτών. Η επιλογή των θεμάτων επικεντρώνεται σε τρέχοντα θέματα καθώς και σε θέματα που έχουν αποτελέσει αντικείμενο ερωτήσεων εκ μέρους των συντακτών.

Κατ' αρχάς παρουσιάζεται το θεματικό πρόγραμμα για το έτος 2025. Ο Απόστολος Λόυ και ο ιερέας Όλιβερ Ρύττεν (Oliver Rütten), της ομάδας εργασίας του Οδηγού θείων λειτουργιών, εξηγούν το πως οι θεματικές σειρές των Οδηγών θείων λειτουργιών αντιστοιχούν στο λειτουργικό έτος.

Τρεις ομάδες – τρία κείμενα

Μετά από μια παύση για μεσημεριανό γεύμα, κατά τη διάρκεια αυτών των τριών ημερών εργασίας, οι Απόστολοι εργάζονται σε μικρές ομάδες. Λαμβάνουν ένα αίτημα για ένα άρθρο, όπως κάνουν συνήθως, μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και συντάσσουν μαζί ένα άρθρο για τον Οδηγό θείων λειτουργιών: Ως βοήθεια έχουν ένα λεπτομερές πλαίσιο, το οποίο περιλαμβάνει μια εξήγηση και το θεολογικό νόημα και βασίζεται σε μια δεδομένη θεματική σειρά, ένα κύριο θέμα και ένα απόσπασμα από την Αγία Γραφή.

Ωστόσο, οι συγγραφείς δεν κάθονται μπροστά σε μια άδεια οθόνη, αλλά, στους κόλπους μιας ομάδας τριών ή τεσσάρων Αποστόλων – κάτι που δεν διευκολύνει απαραίτητα τα πράγματα. Μαζί, αναπτύσσουν τη δομή που θα παρουσιάσουν στη συνέχεια στην ολομέλεια και γράφουν το κείμενο κατά τη διάρκεια μια άλλης ομαδικής συνεδρίασης. Τα μέλη της ομάδας εργασίας είναι ενθουσιασμένα: «Όλα πήγαν καλά. Η εργασία έδωσε πολύ καλά άρθρα που θα μπορέσουμε να τα χρησιμοποιήσουμε για τα πρώτα τεύχη του Οδηγού θείων λειτουργιών 2025».

Συνολική βιβλική εμβάθυνση

Μία παρουσίαση του ευαγγελιστή Κίεφερ είναι αφιερωμένο σε ένα από τα εργαλεία που έχουν στη διάθεσή τους οι Απόστολοι: τα λεπτομερή συμφραζόμενα. Εξηγεί πως μπορούν αυτά να χρησιμοποιηθούν από τους συγγραφείς ως βοήθημα σύνταξης.

Επιπλέον, θεολόγος είχε στις αποσκευές του εξειδικευμένες διαλέξεις. Στην ολομέλεια, την Τρίτη το απόγευμα, οι Απόστολοι εξέτασαν δύο θέματα από την Επιστολή προς Ρωμαίους: Το Ισραήλ καθώς και το κράτος και οι αρχές. Με την ευκαιρία αυτή, ο Απόστολος Λόνι παρουσίασε μια έκθεση επάνω στο επίκαιρο θέμα του αντισημιτισμού.

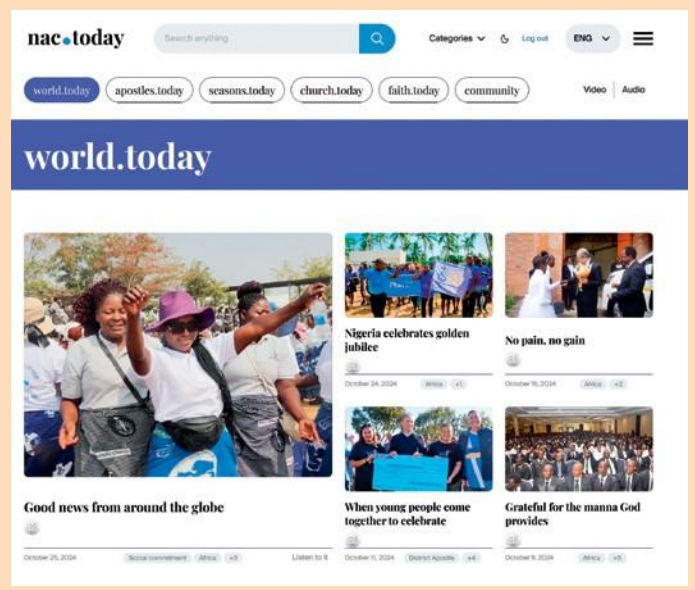
Η χαρούμενη προσμονή των θείων λειτουργιών

Ενισχυμένοι για να συντάξουν καινούρια άρθρα για τους Οδηγούς θείων λειτουργιών, οι Απόστολοι επέστρεψαν στα πεδία των δραστηριοτήτων τους την Τετάρτη το απόγευμα. Σε τελική ανάλυση, αυτοί που επωφελούνται είναι οι πιστοί. Πράγματι, αν οι Οδηγοί θείων λειτουργιών είναι καλογραμμένοι και κατανοητοί σε διεθνές επίπεδο, οι λειτουργοί έχουν μια καλή βάση για το κήρυγμα.

Πολλές φωνές. Ενωμένοι στην πίστη.

- Ευκολία χρήσης
- Διαδραστικές λειτουργίες
- Εξατομικευμένη εμπειρία
- Λειτουργία ανάγνωσης
- Το απόφθεγμα της ημέρας

Οι νέοι ανάβουν φωτιές χαράς στον Καναδά

Ήταν εύκολο να κάνεις φίλους. Περίπου 1 000 νέοι και νέες από όλη την Αμερική, την Αυστραλία και τη Νότια Γερμανία, συναθροίστηκαν στις Αρχές του Αυγούστου 2024 – για να λάμπουν μαζί και να κοινοποιήσουν την φωτεινή δέσμη.

■ Φωτογραφίες : Hayden Careless, Ν.Ε. Καναδά

«Δεν ξέρω αν το παρατήρησες, αλλά φοράμε ακριβώς το ίδιο μπλουζάκι». «Ουάου! Σίγουρα θα έπρεπε να είμαστε φίλοι!». Με ένα κλείσιμο του ματιού, μια εικόνα στον λογαριασμό Ίνσταγκραμ των Παναμερικανικών Ημερών Νεολαίας 2024 δείχνει: Όταν δύο νέοι συναντώνται αυτό το Σαββατοκύριακο στο Πανεπιστήμιο Μπροκ στο Σαιντ Κάθρινς του Καναδά, αισθάνονται ενωμένοι από την πίστη τους και την χαρά του να αποτελούν μέρος αυτού του γεγονότος.

Σχεδόν 1 000 νέοι και νέες από την Αυστραλία, την Βολιβία, την Χιλή, την Παραγουάη, την Ουρουγουάη, την Βραζιλία, την Αργεντινή, τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, την Γερμανία και τον Καναδά, συμμετείχαν σε αυτό το γεγονός, που πραγματοποιήθηκε από τις 2 μέχρι τις 5 Αυγούστου. Είναι με αυτή τη σειρά που μια επίδειξη με ντρόουνς παρουσίασε τις σημαίες των χωρών, στην τελετή έναρξης. Κάτω από ενθουσιώδη χειροκροτήματα, τα ντρόουνς σχημάτισαν επίσης το έμβλημα της Νεοαποστολικής Εκκλησίας και το σύνθημα των Ημερών Νεολαίας: ΛΑΜΨΗ.

Κάνοντας γνωριμίες με την ταχύτητα του φωτός

Το σύνθημα που είναι εμπνευσμένο από τον Ματθαίο 5:16 («Έτσι ας λάμπει το φως σας μπροστά στους ανθρώπους, για να δουν τα καλά σας έργα, και να δοξάσουν τον Πατέρα σας που είναι στους ουρανούς!»), βιώθηκε ήδη από την πρώτη ημέρα. Κατά τη διάρκεια της τελετής έναρξης, οι νέοι χτίζουν όλοι μαζί μεγάλους πύργους από χαρτόνι, μπαλόνια και φώτα που λάμπουν μακριά μέσα στη νύχτα που αρχίζει να πέφτει.

Οι γλώσσες δεν αποτελούν εμπόδιο. Εάν αυτό είναι απαραίτητο, η επικοινωνία καθίσταται δυνατή με χέρια και πόδια. Οι νέοι γνωρίζονται μεταξύ τους με χαλαρό τρόπο, παίζοντας ποδόσφαιρο ή μπάσκετ, ή παίζοντας επιτραπέζια ή βιντεοπαιχνίδια. Και για εκείνους που χάνονται στην τεράστια πανεπιστημιούπολη, ένας από τους πολλούς εθελοντές πλησιάζει χαμογελώντας, φοράοντας στο κεφάλι του, το καπέλο ΛΑΜΨΗ και αυτό, πριν καν συνειδητοποιήσουν ότι έχουν κάποιο πρόβλημα.

Το ποικίλο πρόγραμμα προσέφερε χρόνο για συζητήσεις με τον Πρωταπόστολο και στιγμές περισυλλογής στη μνήμη των εκλιπόντων.

Μαθαίνοντας να λάμπουν μαζί

Μέσω εργαστηρίων και ενός τεστ προσωπικότητας, οι νέοι και οι νέες εργάστηκαν επάνω στο πως να κάνουν το φως τους να λάμπει στους κόλπους της κοινότητας. Και για να μπορέσει κάποιος να λάμψει, πρέπει να είναι ψυχικά υγιής. Αυτό ήταν το θέμα του συνεδρίου «Να αγαπάς αρκετά τον εαυτό σου, για να μην τα παρατήσεις ποτέ» (Loving Yourself Enough to Never Give Up). Οι συμμετέχοντες κλήθηκαν να βάλουν το χέρι τους στην καρδιά τους και να πουν: «Αξίζω τον κόπο – είμαι αρκετός!» (I am worth it – I am enough): «Η αγάπη του Θεού ήταν αισθητή μέσα σε μια χαλαρή ατμόσφαιρα και σε μια βαθιά σύνδεση με όλους του συμμετέχοντες. Ήταν σαν μια πραγματική ποιμαντική φροντίδα», διηγείται μια από τις συμμετέχουσες αδελφές μας.

Κάτι περισσότερο από μια αχτίδα ελπίδας

Οι ημέρες αρχίζουν με γιόγκα, πρωινές προσευχές ή για όσους ξυπνούν αργά, ένα τυπικό καναδικό πρωινό. «Όταν περνάς την ημέρα σου με ανθρώπους από όλο τον κόσμο και μπορείς να την ξεκινήσεις με τον Κύριο, απλώς συνειδητοποιείς ότι η αγάπη είναι ίδια παντού», μας διηγείται ένας ενθουσιασμένος νέος.

Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιντερ επισκέφτηκε επίσης την πανεπιστημιούπολη του Πανεπιστημίου Μπροκ. Αφιερώνει χρόνο για να συνομιλήσει με τους νέους. Ποιες είναι η στιγμές ΛΑΜΨΗΣ που έχει βιώσει στη ζωή του; Σκέφτεται μια στιγμή και στη συνέχεια δηλώνει ότι δεν είναι οι μεγάλες στιγμές που τον άγγιξαν βαθιά, αλλά, είναι περισσότερο οι συναντήσεις με τους αδελφούς και τις αδελφές που κουβαλούσαν βαριά φορτία και παρ' όλα αυτά δεν τα παράτησαν. Αυτό ήταν που τον παρακινούσε πάντα να αναλαμβάνει τις ευθύνες του, πρόσθεσε επιπλέον ο Πρωταπόστολος.

Για το βράδυ του Σαββάτου προγραμματίστηκε μια εμπειρία ΛΑΜΨΗΣ. Για το σκοπό αυτό, περίπου

1000 συμμετέχοντες στις Ημέρες Νεολαίας χρησιμοποίησαν κίτρινα σχολικά λεωφορεία για να μεταβούν στην Κεντρική Κοινοτική Εκκλησία. Οι νέοι προετοιμάζονται για την βραδιά, βλέποντας ένα βίντεο για τη δημιουργία του κόσμου. Ξαφνικά, στην σκοτεινή αίθουσα εμφανίζονται φωτισμένα τύμπανα! Μια μπάντα παίζει, λαμπερές μπάλες αναπηδούν και βροντερά χειροκροτήματα υποδέχονται τον Μπράντον Λικ (Brandon Leake), που κέρδισε στο διαγωνισμό «America's Got Talent» το 2020. Παρουσιάζει με έντονα εκφραστικό τρόπο, ένα χριστιανικό ποίημα. Οι νέοι και οι νέες είναι επίσης ενεργοί, χορεύοντας και τραγουδώντας όλοι μαζί.

Αργότερα, το βράδυ, η «Αγρυπνία υπό το φως των κεριών» (Candlelight Vigil) στην πανεπιστημιούπολη, είναι πιο ήσυχη και ενθαρρύνει τον διαλογισμό. Κάτω από το φως των κεριών και της μουσικής, οι συμμετέχοντες τιμούν την μνήμη των εκλιπόντων.

Το πρότυπο που ακτινοβολεί

Για την θεία λειτουργία το βράδυ της Κυριακής, οι νέοι και οι νέες συναθροίστηκαν εκ νέου στην Κοινοτική Εκκλησία. Με την μπάντα επί σκηνής, σχηματίζουν την μεγάλη χορωδία και οι Νοτιοαμερικανοί και Γερμανοί καλεσμένοι ερμηνεύουν τον Ισπανικό ύμνο «Θα λάμψει» (Brillaré) και τον Γερμανικό «Η αγάπη του Θεού, η χάρη του Θεού» (Gottes Liebe, Gottes Gnad). Κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας, ο Πρωταπόστολος εξηγεί πως να γίνουμε σαν τον Ιησού και να εκδηλώνουμε την αγάπη του Θεού.

Στη συνέχεια όλοι μαζί μεταβαίνουν στους καταρράκτες του Νιαγάρα, όπου τους περιμένει μια τεράστια επίδειξη φωτός και πυροτεχνημάτων. Ομολογουμένως, δεν σκηνοθετήθηκε όλο αυτό το θέαμα, ειδικά για τις Ημέρες Νεολαίας, αλλά, όλοι σχεδόν έχουν αυτή την εντύπωση, επειδή παντού βλέπεις νέους και νέες να φορούν τα ίδια φωτεινά βραχιόλια και τα λευκά μπλουζάκια με το λογότυπο ΛΑΜΨΗ!

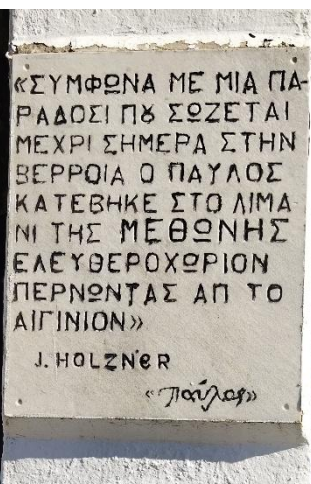
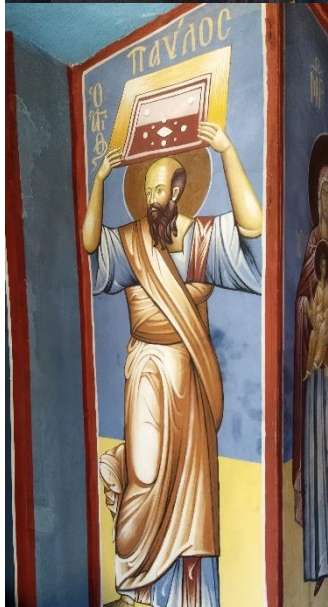
Ο Απόστολος Παύλος στο Αιγίνιο Πιερίας

Στην εποχή μας ο χρόνος έχει αποκτήσει μια ξεχωριστή σημασία και όλοι προσπαθούμε να εκμεταλλευόμαστε κάθε τι που θα μας κάνει να κερδίσουμε χρόνο. Ιδίως όταν πρόκειται για ένα ταξίδι στους αδελφούς και τις αδελφές στην Βόρεια Ελλάδα, κάθε δευτερόλεπτο μπορεί να είναι πολύτιμο. Έτσι, συνήθως ταξιδεύουμε χρησιμοποιώντας τον αυτοκινητόδρομο. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να χάνονται κάποιες, μπορεί μικρές, αλλά σίγουρα σημαντικές λεπτομέρειες. Έτσι, μια Κυριακή, μετά την θεία λειτουργία στην εκκλησία μας στην Θεσσαλονίκη, αποφασίσαμε, για ένα τουλάχιστον τμήμα της διαδρομής για την επιστροφή μας στην Αθήνα να χρησιμοποιήσουμε ένα θα μπορούσαμε να πούμε επαρχιακό δρόμο. Η διαδρομή αυτή μας αντάμειψε με το παραπάνω, επειδή σε κάποιο σημείο και συγκεκριμένα κοντά στο Αιγίνιο της Πιερίας, αντικρύσαμε ένα είδος μνημείου. Πρόκειται για ένα μικρό παρεκκλήσι αφιερωμένο στο πέρασμα του Αποστόλου Παύλου από την περιοχή όπως αυτό περιγράφεται στις πράξεις των Αποστόλων.

«Και καθώς οι Ιουδαίοι από τη Θεσσαλονίκη έμαθαν ότι και στη Βέροια κηρύχθηκε ο λόγος του Θεού από τον Παύλο, ήρθαν και εκεί, και αναστάζονταν τα πλήθη. Και οι αδελφοί, τότε, έστειλαν αμέσως τον Παύλο να πάει μέχρι τη θάλασσα· ο Σίλας, όμως, και ο Τιμόθεος έμειναν εκεί. Κι αυτοί που συνόδευαν τον Παύλο, τον έφεραν μέχρι την Αθήνα...» (Πράξεις των Αποστόλων 17:13-15α).

Επιστρέφοντας στην Αθήνα αναζητήσα περισσότερες πληροφορίες στο διαδίκτυο, τις οποίες με χαρά θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας.

Είναι γνωστό ότι στα μισά του 1ου μ.Χ. αιώνα ο **Απόστολος Παύλος**, κατά τη δεύτερη ιεραποστολική του περιοδεία έφτασε στη Μακεδονία και κήρυξε τον λόγο του Θεού στους Φιλίππους, στην Καβάλα, στη Θεσσαλονίκη και στη Βέροια.

Άγνωστο στους πολλούς, όμως, είναι ότι φεύγοντας από την πρωτεύουσα της Ημαθίας ακολούθησε τη **«Βεροϊόστρατα»**, μια γνωστή από την αρχαιότητα πεδινή διαδρομή, σύντομη και ασφαλή, που συνέδεε τη Βέροια με τον **Κολινδρό**, ενώ στη συνέχεια πέρασε από το **Αιγίνιο** και τη **Μεθώνη**, για να επιβιβαστεί σε πλοίο από την **Αρχαία Πύδνα** (βλέπε φωτογραφίες στο εσώφυλλο), το πλησιέστερο και ασφαλέστερο λιμάνι της εποχής, με προορισμό την Αθήνα. Ο Απόστολος των Εθνών πέρασε από την **Πιερία** και στις δύο επόμενες περιοδείες του, καθώς αναχωρώντας και πάλι από τη Βέροια, ακολούθησε τη διαδρομή του γνωστού κάθετου διαπεριφερειακού άξονα Θεσσαλονίκης - Κορίνθου, που διέσχιζε ολόκληρη την περιοχή, όπως μαρτυρείται σε πολλούς αρχαίους χάρτες. Οι τόποι αυτοί μπορεί να μην κατονομάζονται στην Καινή Διαθήκη, μαρτυρούνται όμως στις τοπικές παραδόσεις, τις οποίες συχνά επιβεβαιώνει η αρχαιολογία.

(Το κείμενο αυτό είναι δανεισμένο από την ιστοσελίδα Voria. <https://www.voria.gr/> [article/ta-bimata-toy-apostoloy-payloy-stin-pieria-se-mia-psifiaki-efarmogi])